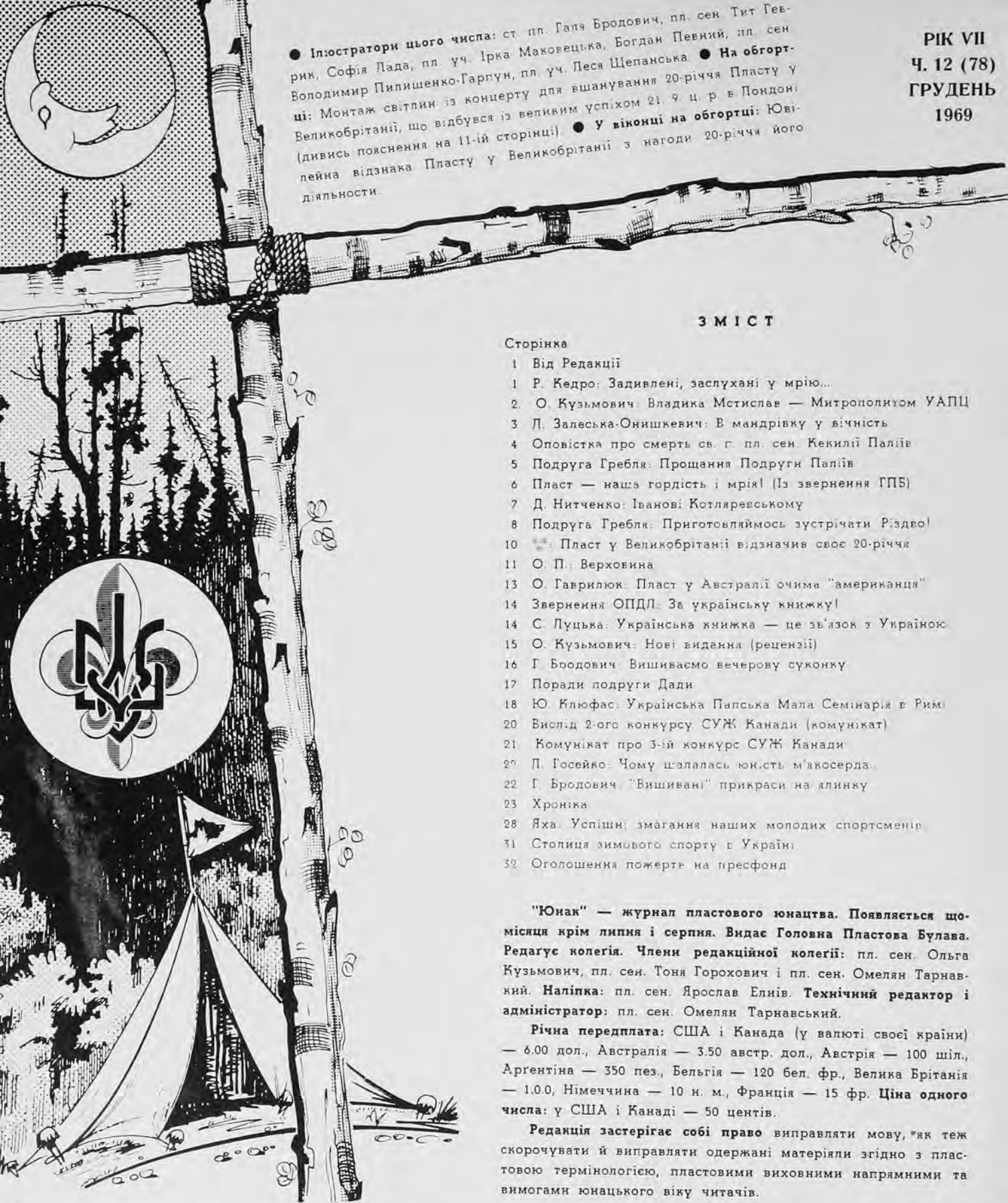

ЮНАК

ГРУДЕНЬ 1969 DECEMBER

● Ілюстратори цього числа: ст.пл. Галія Бродович, пл. сен. Тит Геврик, Софія Лада, пл. уч. Ірка Маковецька, Богдан Певний, пл. сен. Володимир Пилишенко-Гарпун, пл. уч. Леся Щепанська. ● На обгортці: Монтаж світлин із концерту для вшанування 20-річчя Пласту у Великобританії, що відбувся із великим успіхом 21. 9. ц. р. в Лондоні (дивись пояснення на 11-ій сторінці). ● У віконці на обгортці: Ювілейна відзнака Пласту у Великобританії з нагоди 20-річчя його діяльності.

РІК VII
Ч. 12 (78)
ГРУДЕНЬ
1969

З М І С Т

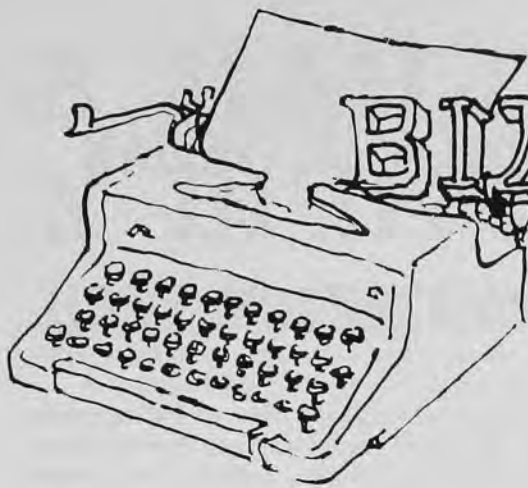
Сторінка

- 1 Від Редакції
- 1 Р. Кедро: Задивлені, заслухані у мрію...
- 2 О. Кузьмович: Владика Метислав — Митрополитом УАПЦ
- 3 Л. Залеська-Онишкевич: В мандрівку у вічність
- 4 Оповідка про смерть св. г. пл. сен. Кекилії Паліїв
- 5 Подруга Гребля: Прощання Подруги Паліїв
- 6 Пласт — наша гордість і мрія! (Із звернення ГПС)
- 7 Д. Нитченко: Іванові Котляревському
- 8 Подруга Гребля: Приготовляймося зустрічати Різдво!
- 10 * * *: Пласт у Великобританії відзначив своє 20-річчя
- 11 О. П.: Верховина
- 13 О. Гаврилюк: Пласт у Австралії очима "американця"
- 14 Звернення ОПДЛ: За українську книжку!
- 14 С. Луцька: Українська книжка — це зв'язок з Україною
- 15 О. Кузьмович: Нові видання (рецензії)
- 16 Г. Бродович: Вишиваємо вечерову суконку
- 17 Поради подружки Дади
- 18 Ю. Ключас: Українська Папська Мала Семінарія в Римі
- 20 Вислід 2-ого конкурсу СУЖ Канади (комунікат)
- 21 Комунікат про 3-ій конкурс СУЖ Канади
- 22 П. Госейко: Чому шалалась юність м'якосерда
- 22 Г. Бродович: "Вишивані" прикраси на алинку
- 23 Хроніка
- 28 Яха: Успішні змагання наших молодих спортсменів
- 31 Столиця зимового спорту в Україні
- 32 Оголошення пожертв на пресфонд

"Юнак" — журнал пластового юнацтва. Появляється щомісяця крім липня і серпня. Видає Головна Пластова Булава. Редагує колегія. Члени редакційної колегії: пл. сен. Ольга Кузьмович, пл. сен. Тоня Горохович і пл. сен. Омелян Тарнавський. Наліпка: пл. сен. Ярослав Елиів. Технічний редактор і адміністратор: пл. сен. Омелян Тарнавський.

Річна передплата: США і Канада (у валюті своєї країни) — 6.00 дол., Австралія — 3.50 австр. дол., Австрія — 100 шіл., Аргентина — 350 пез., Бельгія — 120 бел. фр., Велика Британія — 1.0.0, Німеччина — 10 н. м., Франція — 15 фр. Ціна одного числа: у США і Канаді — 50 центів.

Редакція застерігає собі право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ВІД Р Редакції

Задивлені, заслухані у мрію.
За мрією ми вирушили в світ.
Над Дикими Полями вихор віє.
Зелена рута клонить жовтий квіт.
Хто буйну й дику силу одоліє?
А ми несли великий заповіт:
Краса і сила, бистрість, обережність.
А над усім був Бог — свята безмежність.
І Україна — так! Хіба ж могло
Інакше бути? Ми про це мовчали.
Цим все горіло, квітло і жило.
Про це нам вітер і серця співали...

Ростислав Кедро
(Уривок із «Скобиного гнізда»)

“ПЛАСТ — НАША ГОРДІСТЬ І МРІЯ!”

Ми певні, Дорогі Юнаки і Юначки, що разом з усіма пластунами зумієте в тому році показати належно гордість із приналежності до Пласту і будете разом з нами мріяти та працювати, щоб наша організація була кращим, сильнішим і справжнім Українським Пластом.

Ваша Редакторка

Дорогі Подруги і Друзі!

Стоїмо на порозі Нового Року. Ось-ось 1969-ий рік закінчиться, і ми святочно та з радістю й гомоном увійдемо у 1970-ий рік.

Не знаємо, що він нам принесе у нашому особистому житті. Напевно, багато з Вас має свої пляни, бажання, заховані мрії. — про які голосно не говоримо.

В нашому пластовому житті, однак, ми плануємо голосно, ми повідомляємо про спільні пляни і повинні їх якнайкраще виконати. Звичайно, в кожному новому році крайовий пластовий провід випрацьовує плян загальної праці, кидає гасло і дає напрямні для усієї пластової молоді, для цілого свого терену. Часом, цей плян має зв'язок із загально-українськими річницями чи подіями, часом — він внутрішньо пластовий і торкається лише пластування.

Цим разом рік 1970-ий для нас усіх пласту-нів, розкинутих по світі, має особливе значення, і тому буде проходити в ньому однакова усяди пластова праця. У цьому році минає 25 років, як у переселених таборах Німеччини та Австрії наша пластова організація, після 15-ти років діяльності у підпіллі, знову відновила свою легальну працю.

Багато чого сталося за цих 25 років. Тисячі української молоді перейшло через пластову організацію і знайшло в ній найкращі переживання юних днів, радість, дружбу, життєву заправу, а перш за все рідне українське середовище. А Пласт перетривав усі “бурі та негоди”, живе та розвивається далі в різних країнах вільного світу, де поселилися українці, і далі плекає духову одність та дружбу.

Тому Головна Пластова Булава кидає в цьому році одне гасло для всіх уладів і для всіх українських пластунів, а саме такі добре відомі, а так рідко підкреслювані в нашій пластовій праці слова пластового гимну:

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

**ВЛАДИКА МСТИСЛАВ
МИТРОПОЛИТ УАПЦ**

В "Юнаку" за листопад 1967 р. ми писали в рубриці "Сучасні визначні українці" про Архiepіскопа Української Православної Церкви у США Мстислава і його велику працю для своєї церкви та для української спільноти.

Сьогодні хочемо поділитися з нашими юними читачами радісною вісткою, що на Соборі Української Православної Церкви (УАПЦ) на чужині, що відбувся від 12 до 14 вересня ц. р. в Оттобруні, біля Мюнхену в Німеччині, Владика Мстислава обрано на становище Митрополита УАПЦ на чужині, надаючи йому титул Архiepіскопа Київського та Переяславського.

Владика Мстислав Скрипник добре знаний широкий пластовій громаді не лише як душпастир і творець церкви-пам'ятника з великим музеєм у Православному Селі в Бавнд-Бруку, США, — але як довголітній щирий приятель пластової організації. Як довго пам'ятаємо, Владика Мстислав мав для пластуна та їхньої виховної праці особливе місце у своєму серці. Недиво ж, що його діти та внуки є активними членами на-

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ

МИТРОПОЛИТОМ УАПЦ

шої пластової організації. Але і Митрополит Мстислав, як лише мав нагоду, гостив серед пластуна, відбував табори, зустрічі — завжди дружній, завжди скромний у своїх вимогах і сердечний до всіх нас.

Ніколи не забудемо гостини Високопреосвященнішого Митрополита серед пластуна на Ювілейній Пластовій Зустрічі у 50-річчя Пласту в 1962 р. на пл. оселі "Вовча Тропа" у США і тієї великодушності та великого громадського виrozumіння, що їх саме тоді Владика нам усім виявив.

**Високопреосвященніший Владика Мстислав разом із своїм
достойним гостем, Блаженнішим Верховним Архiepіскопом
Йосифом Сліпим, у серпні м. р. оглядають експонати
в музеї при православній церкві-пам'ятнику у Бавнд-
Бруку, США.**

Пригадуємо численні розмови, гостини у його резиденції, несподівані відвідини таборів, посвячення церкви-пам'ятника у Бавнд-Бруку, США, біля Нью-Йорку, і десятки інших нагод, коли Митрополит Мстислав був серед нас-пластуна.

Тому із цілого серця радіємо, що УАПЦеркву у вільному світі очолив цей наш великий приятель і в імені всієї пластової молоді на сторінках її журналу вітаємо Владика на цьому високому пості та бажаємо багато сил і Божої помочі у виконванні важких майбутніх завдань.

Пл. сен. Ольга Кузьмович

В МАНДРІВКУ У ВІЧНІСТЬ

Останнє "Сіріли у сумерку" відспівано над "зеленим домом", місцем вічного спочинку, великої постаті у праці з українською молоддю.

В історії Пласту подруга Цьопа (так популярно звали пл. сен. Кекилію Паліїв) — це одна з найбільших наших постатей, це одна з найбільших провідників і дійсних пластунів в житті. Вона одна з найсправжніших учителів життя та учителів у житті.

Науку з прикладу подруги Цьопи пам'ятають давні її юначки з 10-го куреня УПЮ-ок ім. княгині Слущкої у Перемишлі (вона була їхньою зв'язковою), пам'ятають з Перемишля її учениці з Українського Дівочого Інституту та членки спортивних гуртків, які вона вела — "Весела Громада" і "Спартанка" (пригадуєте їхню пісню "Спартанки ми, а Спарта тут"?). Пам'ятають її пластуни в Україні, Німеччині, Англії, Канаді і США.. І довгі є ряди вдячних тих, які зуміли зрозуміти і признати працю нашої Подруги Цьопи.

Ст. пл. Цьопа Паліїв (3-тя зліва), як комендантка табору юначок на пл. оселі "Сокіл" в Карпатах у серпні 1929 р., разом з іншими старшими пластунками "Греблями", членами таборової бурави і гостем, визначним пластовим провідником із Волині зв'язковим Степаном Семейнюком.

Деякі з нас пригадують моменти з табору, коли, як комендантка, Подруга Цьопа прийшла допомогти юначці рубати дрова до кухні. Дехто пригадує, як батьки цінити працю Подруги Цьопи з їхніми дочками (одна пл. сеньйорка згадувала, як її батько ішов пішки дві години у сніговію, щоб тільки прибути на конференцію з такою віддаюю учителькою і виховницею)...

На сторінках історії Пласту записані також і її більші діла: коли 1938-39 рр. вона ширила виробництво та акцію пластової кооперації "Пласт", яка тоді була фінансовою підставою Пласту. Як член тоді 1-го куреня УСП-ок "Ті, що

Ст. пл. Цьопа Паліїв (третя зліва) в групі пластових провідників на пл. оселі "Сокіл" в Карпатах в липні 1929 р. Посередині (з пластовим капелюхом у руках) тодішній Верховний Отаман Пласту, Северин Левицький — Сірний Лев.

греблі рвуть", Подруга Цьопа розбудовувала пластові табори для дівчат. Друге, змінене, видання пластового підручника, "Життя в Пласті", (1961 р.) і наш журнал "ЮНАК" багато завдячують свою появу старанням також і Подруги Цьопи.

Подруга Цьопа провела у Пласті ряд успішних виховних дій. Найімпульознішою серед них була Міжкрайова Пластова Зустріч у 45-р'ччя Пласту, що відбулася на "Пластовій Січі" біля Торонта в серпні 1957 р. під гаслом "Мандрівка землями України" і в якій у присутності Засновника Пласту Дрота та Начального Пластуна Сірого Лева взяли участь понад 1,200 пластунів і пластунок із США і Канади. До цієї зустрічі підготовлялося все пластоє юнацтво США і Канади упродовж півтора року, вивчаючи поодинокі області України, за пляном, виготовленим Подругою Цьопою.

Подругу Паліїв обирали на найвідповідальніші пости у Пласті: в 1945 р., коли відновлено після війни Пласт в Німеччині, її обрано на комендантку пластунок. У 1954 р. Подругу Паліїв обрано на першу головну булавну пластунок, а потім на головну референтку вишколу при ГПБ. Була вона також головою КПС у Канаді (1953-1959 і 1962-1965 рр.).

Цьопа Паліїв завжди була свідомою проблем і потреб української спільноти. У 1942 р., коли під час німецької окупації України населення

Пл. сен. Цьопа Паліїв (в середині першої трійки) на чолі групи пластових провідниць під час походу на посвячення пам'ятника Тарасові Шевченкові на площі біля парламенту у Вінніпезі в липні 1961 р.

Карпат і Підкарпаття переживало великий голод, вона допомагала організувати прохарчування десяткам тисяч наших дітей з бідних гірських околиць. Коли після Другої світової війни багато українців переїхало з Німеччини та Австрії до Америки, Канади і інших країн, — деякі наші визначні науковці з НТШ залишилися жити в Сарселі, у Франції, щоб видавати Енциклопедію Українознавства. Подруга Цьопа Паліїв почала тоді допомогти дію — "Акція Сарсель", яку досі продовжують наші пластові станиці та наше громадянство у США і Канаді.

Від 1958 р. Ц. Паліїв у своїй громадській діяльності присвячується головним чином проблемам наших шкіл українознавства та навчання і виховання української молоді. Вона працює в Об'єднанні Українських Педагогів Канади, підготувала чотири конференції для випрацювання української виховної системи (1964-1967 рр.). Важливу роль у виховних справах виконувала вона від 1967 р. у Світовій Координаційній Виховно-Освітній Раді і інших подібних виховно-шкільних акціях.

Подруга Паліїв народилась в Галичині 64 роки тому в дуже патріотичній та ідейній священничій родині. Закінчила вона учительський семінар у Львові, потім вчила фізичну культуру в Перемишлі. З України Друга світова війна привела її в 1944 р. у Німеччину, в 1949 р. в Англію, а 1952 року в Канаду до Торонта, де вона аж до останніх днів свого життя з великою відданістю та повною посвятою і із значними успіхами працювала для добра української молоді.

Всюди, де тільки життя судило Подрузі Цьопа перебувати — свій час, свою силу і вмілість вона присвячувала нашій спільноті. Найголовніше у її багатогранній громадській і пластовій діяльності це те, що якби високі пости вона не займала — це її ніколи не відривало від безпосередньої праці з молоддю: чи це було ведення юнацького гуртка чи табору, чи допомога виховницям у пластовій станиці Торонта. Всі, хто мав змогу справді близько співпрацювати з Подругою Цьопою, вчилися від неї самопосвяти, су-

З глибоким смутком і найбільшим жалем сповіщаємо все Пластове Братство і Українське Суспільство, що у вівторок, 11-ого листопада 1969 року в Торонті, на 64-ому році свого жертвового для Бога і України життя, відійшла у Вічність визначна провідниця, невтомна виховниця української молоді,

сл. п. пластова сеньйорка

КЕКИЛІЯ-ЦЬОПА ПАЛІЇВ

член 2-ого Куреня УПС "Ті, що греблі рвуть", колишня пластова юначка в 3-ому Полку ім. княгині Ярославни у Львові, колишня зв'язкова 10-ого Куреня УПЮ-ок ім. княгині Настасії Слущкої у Перемишлі, настоятелька і вчителька тіло-виховання в Українській Дівочій Гімназії-Інституті в Перемишлі, провідниця спортивних гуртків "Весела Громада" та "Спартанка" у Перемишлі, член Пластового Центру з часів нелегального Пласту, організаторка і провідниця пластових таборів у Карпатах на Соколі, співосновниця і провідниця видавничої кооперативи "Вогні" та працівниця крамниці "Пласт", довголітня головна комендантка пластунок, головна референтка вишколу ГПБ, довголітня голова Крайової Пластової Старшини в Канаді, співосновниця Пласту у Великобританії, секретарка Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради та Крайової Координаційної Виховно-Освітньої Ради Канади, голова Головної Управи Об'єднання Українських Педагогів Канади і голова Відділу ОУПК в Торонті, голова Світової Ради Українського Дошкілля, засновниця Патронату Наукового Осередку НТШ - Сарсель, Франція, у Канаді, організаторка багатьох харитативних акцій під час Другої світової війни.

Покійну похоронено в суботу, 15 листопада ц. р., на цвинтарі Преспект у Торонті після відправлення похоронних обрядів у церкві св. О. Миколая.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

ворої вимоги обов'язковості від себе самої, а зокрема довгої, солідної, хоч і важкої підготовки до кожного діла, до кожної акції.

Немало є тих, які багато навчились від Подруги Цьопи Паліїв, а ще більші ряди тих, які посередньо скористали з великої праці та гідного прикладу цієї великої громадської діячки і провідної пластової виховниці.

Лариса Залеська-Онишкевич

Прощання подруги Паліїв на вічний спочинок

Морозний, вітряний, але ясний, дуже соняшний день (15 листопада ц. р.) похорону Подруги, пл. сен. Кекилії-Цьопи Паліїв, ніби символізував її життя. Було воно соняшне, ясне своїми поривами і прямуннями до висот, але трудне у щоденній праці і боротьбі серед несприятливих обставин.

Прощати широковідому громадянку, яскраву індивідуальність і визначну пластову провідницю прибула численна громада, серед неї єдина представниця найближчої родини, братайниця, пл. сен. Христина Турченко із сім'єю, члени дальшої родини, товаришки, пластові провідники з ГПР, ГПБ, КПС США, Аргентини і Канади та Пластових Станиць Торонта, Монтреалю, Гамільтону і Ст. Кетерінс, пластове юнацтво з курінними прапорами, учні Курсів Українознавства при Свято-Миколаївській Церкві та численне громадянство.

Подругу Паліїв бажали попрощати багато представників нашого організованого життя. Тому вже при нагоді відправлення панахид прощала її пл. сен. Ганка Коренець від куренів УСП і УПС "Ті, що треблі рвуть", пл. сен. Ярослава Зорич від учителів і учнів Свято-Миколаївської школи в Торонті, пані Наталя Когуська з Вінніпегу від Координаційної Виховно-Освітньої Ради Канади при КУК. О. Іван Сиротинський прощав Pokійну від парохії Церкви св. о. Миколая в Торонті, пл. сен. Юрій Старосольський, голова ГПРади (Вашінгтон), від загалу пластуництва у світі, пл. сен. Василь Янішевський, голова КПС Канади, від пластуництва в Канаді, мгр. Зенон Зелений від українського рідношкільного вчителства з цілого світу. Над домовиною на цвинтарі прощали: пл. сен. Ярослав Гладкий від гурта подруг і друзів, які з ранньої молодости спільно пластували і від Пластового Центру з часів нелегального існування Пласту на західно-українських землях, пл. сен. Іроїда Винницька від молодших вихованок Pokійної, пл. сен. Микола Плавюк від Секретаріату СКВУ і Централі КУК у Вінніпезі. Окремо прощав її у радіоавіації д-р Осип Бойко, голова Відділу КУК у Торонті. Похоронні обряди відправляли в церкві св. Миколая священники під проводом

торонтонського єпископа Ісидора Борецького.

Слухаючи промов, у нас присутніх виринали образи з життя Pokійної і ми усвідомляли собі, як тісно вони сплетені з історією Пласту.

Не можна передати всього того, що кожний з нас думав, стоячи над домовиною Подруги Паліїв, особи, що творила Пласт життям у таборах, на вишколах, працею у підготовці тих незчислених виявів барвистого пластового життя, яким вона жила щоденно разом із молоддю. Вона віддала молоді свою юність і все доросле життя, до останнього віддиху борючись за те, щоб зберегти суть Пласту і його правдиве національне та сутньо пластове обличчя, щоб передати його майбутнім поколінням у найкращому стані та ідейній чистоті. Турбота про власний суті теперішнього Пласту заставила Pokійну вдатися останніх п'ять років свого життя рідношкільній діяльності, яку уважала підвалиною для правильної і успішної праці у Пласті. Спільно з іншими рідношкільними діячами довела до упорядкування рідного шкільництва у світовому масштабі, побудувавши завершену Українську Виховну Систему при СКВУ, в якій угодним каменем має стати виховний ідеал українця в діаспорі та система українознавчої освіти і дії молодечих організацій в діаспорі, схвалені на першій сесії СКВУ.

Жорстока недуга забрала Подругу Паліїв від нас назавжди... І тому такий жаль, що багатьом із Вас, членів теперішнього юнацтва, не довелося знати її особисто.

Не бажала собі Pokійна квітів на могилу, але пожертви на триваліший вінок — на книги Енциклопедії Українознавства НТШ, які допоможуть Вам, Юні Подруги і Друзі, виростати українцями далеко від України. Пожертви на Енциклопедію Українознавства і на Пластовий Вишкільний Фонд ім. Дрота, які тепер спонтанно зачали складати замість квітів на могилу — це доказ пошани до Pokійної.

На домовину ми склали Подрузі Паліїв символи того, що в'язало її з ідеалами, яким вона присвятила своє життя: грудки Рідної Землі з Шевченкової могили в Каневі і з рідного Львова, та вінок з калини і дубового листа, вічно-

зелених галузок і шишок сосни, щоб нагадували їй Пласт і карпатські ліси...

На прощання ми спізали, востаннє буди з нею, "Сірили у сумерку", але зворушення перемало наш спів...

У Торонті, на цвинтарі "Прспект", на високому горбку — могила Кекилії Паліїв. Вона стане для нас духовим прибіжищем, звідси набиратимемось сили для ходу вгору. Ми старші

будемо з життя Покійної творити для Вас, Юні Подруги і Друзі, повість про її цікаве життя, щоб ви могли вчитися з нього, як бути сильними духом, обачливими про красу, обережними перед злом і бистрими. дешидуєтесь на боротьбу за красу і добро. Це буде для Покійної найтривкіший і найкращий пам'ятник.

Подруга Гребля

ПЛАСТ—НАША ГОРДИСТЬ І МРІЯ!

Із звернення Головної Пластової Булави
у справі гасла на 1970 рік

Дорогі Друзі!

В 1970-ому році минає 25 років від того часу, коли то в таборах переселенців у Західній Європі відновив свою діяльність легальний Український Пласт.

Після 15-ох років тайного продовжування пластової праці під різними видами серед української молоді на Західно-українських землях пластовий провід у 1945 році, охопивши у досить скорому часі тисячі української молоді, яка опинилася поза Україною, гордо і явно почав нозий період в історії Українського Пласту.

У ті важкі для всієї української спільноти роки перебування в таборах і потім переселення за океан наш Пласт дав великій кількості української молоді ідею, мету, зайняття, а передусім — згуртування однолітків, дружню атмосферу і почуття приналежності до української спільноти.

Всупереч усім скептичним передбачуванням і всупереч несприятливому впливові чужинського оточення, наша пластова організація не лише вдержалася упродовж тих 25 років, але також і вихозала покоління повноцінних членів нашої спільноти.

Маючи наявні докази на те, що існування Українського Пласту є необхідним, хочемо саме 1970-ий рік належно підкреслити і відзначити одним гаслом для спільної дії. Нашим спільним для усіх поколінь та усіх пл. уладів гаслом хай будуть оці багатомовні слова із Пластового гимну:

"ПЛАСТ — НАША ГОРДИСТЬ І МРІЯ!"

Ми бо, можемо бути горді з того, що зробили за тих 25 років, але одночасно нам слід робити все, що в нашій силі, щоб наш Пласт поза межами України був ще сильнішим, — таким, який би, стоячи далі непохитно на своїх твердих засадах, міг у майбутньому вдержати всі протидії несприятливих нам сил...

Ми віримо, що напрямні праці та спільне для всіх нас одне гасло дійдуть до кожного пластуна і кожної пластунки у діаспорі та що сприятимуть зміцненню пластової дружби в одності думки і чину всіх тих, для яких Пласт є їхньою гордістю, їхньою мрією.

С К О Б !

ЗА ГОЛОВНУ ПЛАСТОВУ БУЛАВУ:

пл. сен. Юрій Ференцевич — голова

пл. сен. Олександра Юзенів — ген. секретарка

ДО НАС ПИШУТЬ:

● Пересилаю на пресфонд "Юнака" 1.00 дол. і кличу пластунів та пластунок приїхати на другий рік таборування на Пластову Оселю "Писаний Камінь" біля Клівленду у США. Спокійне, безпечне положення серед секти Амишів, прекрасна природа і родинний настрій дуже добре надаються до таборування. Тож:

"Гей, ти пластуне, готуй свій наплечник!

Поїдь в ті простори і шукай пригод,

Бо той, хто щастя табору зазнає,

Той у грудях і серденьку і "Писаний Камінь" має!"

Ст. пл. Оля Винницька
Парма, Огайо, США

До 200-річчя від дня народження Т. Котляревського
**„...ПОКИ СОНЦЕ З НЕБА СЯЄ,
 МЕБЕ НЕ ЗАБУДУПЬ!“**

Т. Г. ШЕВЧЕНКО

*Любов к отчизні де героїть,
 Там сила вража не устоїть.
 Там грудь сильніша од гармат...*

(Іван Котляревський)

Цього року в Україні та у вільному світі відбуваються величаві святкування 200-річчя з дня народження Івана Котляревського — батька української літератури нової доби. Написавши свої твори: поему «Енеїда», п'єси «Наталка Полтавка» і «Москаль чарівник» та інші живою народньою українською мовою, він причинився до розбудження національної свідомості українського народу. За це Тарас Шевченко у поемі «На вічну пам'ять Котляревському», написав, що народ не забуде поета, «поки сонце з неба сяє». Також Іван Франко звеличав Котляревського, називаючи його гірським орлом, який відважив величезну скалу, щоб могутній потік народньої мови міг нести українцям цілющу воду-життя.

Іван Котляревський прославлює у своїх творах любов до України, її минулого, гуманність, засуджує кріпацтво, високо оцінює шляхетні характери та духовність українського селянства.

Іван Котляревський прославляє у своїх творах людей свого часу. Народився у Полтаві (1769-1838), брав участь у багатьох ділянках культурного життя України. У його бібліотеці зібрані твори світової літератури. Він був авторитетом навіть для науковців.

На закінчення ювілейних святкувань у пошану Івана Котляревського містимо вірш Дмитра Нитченка, великого приятеля «Юнака», що живе в Австралії, визначного педагога і громадського діяча, про якого писали ми в «Юнаку» за квітень 1969.

Дмитро Нитченко

ІВАНОВІ КОТЛЯРЕВСЬКОМУ

(З нагоди двосотліття)

*Не блискавка то крає ніч,
 Не грім віщує бурі грізні,
 Це Ти із давнини сторіч
 Скарби приніс своїй Вітчизні.
 Хоч лютувала вже гроза
 І темрява сліпила очі,
 Ти душам рідним показав
 Дорогу голосом пророчим.
 Ярмо Ти словом надломив,
 А людям кинув сонця скалку,
 На світло вивівши з п'їтьми
 Петра і Возного, й Наталку.
 А мову рідну і пісні,
 Що грають барвами-квітками,
 Ти перший в книжку переніс
 Легкими творчими руками.
 А перший крок Твій щодо мови
 На крила взяв пізніший час:
 Пішли на бій за Рідне Слово
 Франко і Леся, і Тарас.
 Тому й вітання без кінця,
 Над рідним краєм лине слава,
 То славлять Батька і співця
 І Львів, і Київ, і Полтава.
 Твоє ім'я пішло у світ,
 І нам ясніше зорі світять...
 Пройми ж від нас палкий привіт
 У день Твого Двосотліття.*

Ньюпорт, Австралія

3. 7. 1969 р.

Дорогі Юні Подруги і Друзі!

О, різдвяних на батьківщині свят
незагладими, незабутні чари!"

(Леонід Мосендз: "Волинський рік")

Грудень — це в наших країнах час особливої метушні, гамору, реклями, легкої і дешевої ярмаркової емоційності, т. зв. "прекрісесового" сезону. Населення міст пригтовляється до святкування Різдва. Але, у наших пластових підготовках до цього свята ми повинні дбати не про ці шумні і хворобливі своєю жадобою розважитись зібрання чи закупи пакунків, але турбуватись, щоб приготувати у своїх душах місце для світла Вифлиємської зірки, щоб воно допомогло нам піддатись чарам атмосфери святкування Різдва за нашими прадавніми українськими традиціями. Наш народ окутав Різдво Христове у таку чарівну шату звичаїв і традицій, що не даром Митрополит Максим Германюк назвав національну традицію "великим шпихліром здорового зерна". З цих зерен родяться ідеї. У житті ж ідеї виявляються формами ритуалів і символікою та пов'язаними з ними почуваннями. З різноманітності звичаїв і форм життя складаються національні риси культур. Тому кожний народ дбає про чистоту своїх обрядів і традицій.

Ми ж, що живемо серед чужого моря, наражені на велику небезпеку затрати своєрідності наших традицій і обрядів. Особливо це загрозливе у випадку святкування Різдва. Тому, Дорогі Подруги і Друзі, треба нам у Пласті протидіяти цьому, тому й оця наша розмова якраз на цю тему.

СВЯТКУВАННЯ РІЗДВА ДОМА

Різдво — це родинне свято. Тому юнацтво найперше має на увазі ті форми його святкування, які в'яжуть його з домом, з рідними. Діти повинні помагати батькам приготуватись до Різдва хоч би тим, щоб не поминути святкування у домашньому колі таких свят з різдвяного циклу, як св. Андрея, св. Миколая тощо. Свято Миколая повинно спонукати нас до вияву уваги ближнім, написанням листів далеким родичам в Україні чи в інших країнах. Пильно стежити треба за тим, щоб у домашньому житті було якнайбільше тих

ПРИГТОВЛЯЙМОСЬ ЗУСТРІЧАТИ РІЗДВО ХРИСТОВЕ!

моментів, коли батьки розмовляють з дітьми, спільно турбуються, плянують. Напевне, Друзі і Подруги, Ваші батьки будуть щасливими, коли Ви виявите ініціативу в тому, щоб Ваші бабуні, дідусі чи батьки розповіли Вам про традиції і звичаї святкування Різдва та інших свят у родині ще на Рідних Землях, коли ви поцікавитесь описами святкування Різдва у книжках чи творами літератури на цю тему. Як цікаво було б послухати іншим членам гуртка на сходинах про ці розповіді Ваших батьків, помістити у Ваших хроніках записані Вами від дідів, бабусь і батьків старі колядки, описи ритуалів, родинних подій тощо. Вам добре було б пізнати твори тих наших письменників і поетів, які з особливим піетизмом писали про наші традиції і звичаї.

Підготовляючись до Різдва дома, юнацтво повинно розуміти, наприклад, таке, що хоча вінок у вікні чи дзвоники при дверях у передріздяному сезоні гарно декорують доми наших співгромадян — не-українців, але, що це не є наш звичай. І не є згідне з нашими звичаями те, щоб перед нашими різдвяними святами вносити ялинку в хату, зачинати святкування перед Різдвам, щоб занедбати таку нашу традицію як Свят-Вечір з усіма його чарами. Не є у нашій традиції веселі забави перед Різдвам, але піст і скупчення, заглиблювання в себе, роздуми про ближніх. У Свят-Вечір не найважливіший момент тоді, коли настає хвилина роздачі дорогих дарунків з-під ялинки, але молитва при вечері за живучих і померлих, віддання пошани і тим, що віддали життя за Україну. Важливим моментом повинно бути те, щоб у побожному настрої, за-свічуючи свічку, ціла родина могла перенестись думками і почуваннями до наших братів і сестер в Україні. Тільки такі святкування залишаються у

На світлині бачимо частину учасників із традиційної свят-вечірньої зустрічі з 1961 року, яку щороку в сам день нашого Свят-Вечора, 6-ого січня, влаштовують у своїй пластовій домівці наші юнаки і юначки у Вінніпезі, в Канаді, у тому часі, коли в Україні з'являється свят-вечірня зірка. — На прибраному вишиваному скатертю столі бачимо різдвяний калач, у мищині кутю, як також дві засвічені свічі воскові. Одна, перев'язана червоно-чорною стрічкою, щоб нею згадати і вшанувати всіх по-ляглих за наш народ і за Україну героїв, а друга із синьо-жовтою стрічкою на доказ того, що у Свят-Вечір нашими святковими бажаннями єднаємося думкою з усім нашим українським народом — як в Україні, так і по цілому широкому світі. — Подібні свят-вечірні зустрічі із запаленням "різдвяної свічечки" відбуваються і в інших наших пластових домівках в усіх країнах, де є наші пластунки і пластунки...

пам'яті з дитинства на ціле життя. Каже німецький філософ Фрідріх Ніцше: "Наші найбільші події — не наші найголосніші, але наші найтихіші години..."

ПІДГОТОВА ДО РІЗДВА У ПЛАСТОВИХ ДОМІВКАХ

Гарною традицією є улаштування Андріївських вечерниць із традиційними ворожбами і пов'язаними з ними іграми. Тому улаштовуйте їх, дбайливо приготувавши їхню програму. Миколайські вечорі із св. Миколаєм та "ангелами", що нагороджують найкращих з-поміж Вас символічними дарунками, та із Антипом, який доброзичливо висміває хиби окремих членів нашого пластового юнацтва, юнацьких гуртків чи куренів — це дуже гарна форма підготовки пластового середовища до святкування Різдва.

У зайняттях наших гуртків і куренів треба планувати вивчення колядок, віншувань, виготовлювання стінних газеток з описами святкування Різдва в минулому куреня, гуртка чи станиці на підставі описів у хроніках, роблення іграшок на ялинку, декорацій для домівок, роблення зірок для колядників, писання різдвяних привітів пластуству в інших містах і країнах, планування різдвяного гурткового чи курінного "доброго діла".

Дуже збагачує романтику різдвяних переживань пластове традиційне засвічення різдвяної свічечки у пластових домівках під час святкової збірки гуртка, куреня, коша чи й цілої пластової станиці на знак нашого символічного єднання з Україною. Але ця традиційна різдвяна свічечка може вповні говорити до нас своєю символікою у наш український Свят-Вечір, 6-ого січня, приблизно о год. 10.30 вранці, саме тоді, коли там — в Україні сходить вифліємська зірка, і наші брати та сестри засідають до святої вечері. Бо хоча різні, від нас незалежні, обставини заставляють декого з нас святкувати Різдво за новим календарним стилем, то дата справжнього українського Свят-Вечора залишається давньою, а саме 6-ого січня. Вона єднає нас всіх українців, що живемо поза кордонами України, з нашим рідним народом в Україні.

Гуртки "Чорнобривки" і "Вечірня пісня" з 12-ого Куреня УПЮ-ок ім. Олени Теліги в Торонті святкують Свят-Вечірню "зустріч" з Україною при запаленій різдвяній свічечці — символі цієї "зустрічі". Світлина з 1967 р.

Усі ці форми і заходи гідного святкування великого торжества народження Сина Божого приносять нам духову радість, збагачують наші переживання і лучать нас усіх, де б ми не жили, міцними вузлами з довгим рядом попередніх поколінь українського народу. Чи мали б ми цей зв'язок занехати?..

Ваша подруга Гребля

ПЛАСТ У ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ВІДЗНАЧИВ СВОЄ 20-РІЧЧЯ

Ювілейна відзнака Пласту у
Великобританії з нагоди 20-
річчя його діяльності для
добра нашої молоді.

Як ми вже писали не один раз у нашому журналі, цього року Українська Пластова Організація у Великобританії відзначувала 20-річчя свого існування.

Там зав'язалися перші пластові з'єднання з приїздом українських поселенців у 1947 році, які прийняли організаційну форму Клубу Виховних Осель і Мандрівок для затримання національної ідентичності та відокремлення від скавтіну.

Невеличка група пластунів узялася із запалом до праці, і вже у першому році підготовлено та проведено пластовий табір, який відтак відбувався вже кожного літа на різних українських оселях та пригожих місцях, при допомозі українських організацій на тому терені.

Кількість пластунів зростала і постали пластові станиці в чотирьох місцях осідку українських поселенців. Праця в новацтві та юнацтві проходила правильно, а пластовий провід був у досвідчених руках пл. сен. Кекилії Паліїв, а пс-

ля її виїзду обов'язки уповажненої Головної Пластової Булави на Великобританію перебрала пл. сен. Ганна Герасимович.

Тепер, коли Пласт у Великобританії відзначував своє 20-річчя, пл. сен. Ганна Герасимович

і далі головує у КПС, та очолює 244 члени у сімох пластових осередках. Від двох років пластуни у Великобританії гордяться власною пластовою оселею "Верховина" в горах Північної Валії, де відбуваються з успіхом і при великій кількості учасників пластові табори.

20-річчя своєї праці пластова організація відзначила Юв'лейною Зустріччю на своїй оселі "Верховина" у місяці травні ц. р. літніми таборами із відповідною програмою і відвідинами достойних гостей та вкінці, у завершенні святкувань, великим ювілейним концертом у Лондоні 21-го вересня ц. р.

Концерт відбувся з великим успіхом і тут подаємо з нього декілька світлин.

ПОЯСНЕННЯ ДО СВІТЛИН

із концерту для вшанування 20-річчя Українського Пласту у Великій Британії, що відбувся в Лондоні 21-го вересня цього року

1. Пл. юначка Марійка Михайлів і ст. пл. Роман Гавдик китицею квітів дякують голові КПС, пл. сен. Ганні

Герасимович, за всю її зіддану працю для Пласту у Великобританії упродовж останніх 20 років.

2. Після новацької частини програми ст. пл. Марта Єнкала декламує вірш "Живи, Україно!" на тлі збірної пісні "Від синього Дону..." На домагання численної публіки подруга Марта мусіла повторити свою мейодекламацію.

3. Мішаний хор пластунів і пластунок, під диригентурою п. Я. Бабунака, співає пісню "Гей, волинськими шляхами..."

4. Присутня на концерті публіка (понад 700 осіб!) із захопленням оплескує юних виконавців програми концерту. У першому ряді почесні гості, між ними Преосвященний Владика Августин Горняк, Всесвітліший Отець Протопресвітер С. Молчанівський і голова КПС, пл. сен. Ганна Герасимович.

ПОЯСНЕННЯ ДО СВІТЛИН НА ОБКЛАДИНЦІ:

1. Голова КПС у Великобританії, пл. сен. Ганна Герасимович, відкриває своєю промовою ювілейний концерт.

2. Старші пластуни виводять гагілки.

3. На концерті виступала з успіхом група юнаків.

О. П. — "Лісова Мавка"

ВЕРХОВИНА

"Дивіться час від часу вгору,
А не лише в підніжний прах.
Дивіться час від часу в гори
І поглядом живіть в горах".

(Із "Кавказу" В. Коротича)

Юрко приїхав до пластового табору сам, бо в його околиці немає більше пластунів. Зголосився до одного з виховників, і він його прийняв до табору юнаків. Більшість шатер уже було поставлено, але Юрко ще мав нагоду допомагати при ставленні останніх наметів. Свисток — видають складані ліжка. Юрко вже знайшов товариша й разом пішли по ліжку Юрка, пізніше принесли теж Славкове ліжка. Юнаки швидко розмістилися по своїх шатрах. Хтось витягнув м'яч; хотіли хлопці загриати копаного. Знову свисток — "чого він нам перериває забаву", — думав Юрко, — але як побачив, що це з ідальні, хутко побіг по менажку. Після вечері Юрко хотів знову йти копати м'яча, але побачив, що деякі юначки ще носили свої ліжка, тож з лицарським духом пішов їм помагати. Групами помолились перед сном, бо завтра треба рано встати і підготувитись до відкриття табору.

Юрко спав добре, лише думав, що свисток зарані його збудив. Почалась метушня. "Дош паде, як будемо відкриття робити?" — журились хлопці. Старші пластуни швидко відставили всі столи й лавки попід стіни ідальні, де

один братчик зробив збірку і всі лавами пішли під машт піднести прапор. "Ще не вмерла Україна" — полинуло гучно валійськими горами; гордо і сміливо підносився національний прапор і дощ йому не перешкоджав. Молитву й відчитання наказу відбули в залі. В наказі комендантка табору звернулась до сеньйорів, старших пластунів, а юнацтву та новацтву бажала гарного таборування. Просила всіх учасників, щоб вони своєю поведінкою доказали, що є гідні носити пластові однострої та вкладом своїм причинитись до успіху табору. "Бо від нас усіх разом і від кожного зокрема залежить, який цей табір буде та що ми з нього скористаємо".

По сніданні Юрко з усіма учасниками пішов на Службу Божу, яку відправив капелян табору, о. Гаврилук. Юрко слухав проповіді і з неї зрозумів, чому цьогорічний табір є імени св. княгині Ольги. "Вірою в Єдиного Бога — народні сили скріпимо" — сказав о. капелян. У вівторок це речення було подано, в наказі, як гасло цьогорічного табору. Виглядає, що пластуни щиро молилися, бо хутко погода поправилась так добре, що новацтво пішло в гори на прохідку.

Юркові дуже подобалось таборове життя. Перший тиждень у таборі для юнаків роботи гук. Зробили огорожу, стояки на менажки та горнятка і порядкували спортові площі. Юрка цікавила група старших пластунок біля машту.

На пластовій оселі «Верховина» у Північній Валії.

“Такі великі дівчата, а вони камінчиками бавляться” — думав. — “Ой ці дівчата лише співають та співають, а у вільний час під маштом бавляться”. Забавились так декілька днів, і одного разу Юрко під маштом побачив гарну пластову емблему.

У суботу до табору приїхав Преосвященний Владика Августин і всі пластуни вийшли його привітати; голова КПСтаршини, пл. сен. А. Герасимович, подала хліб і сіль, а новаки від себе подали Єпископові китицю квітів.

Архиерейська Служба Божа відбулася в неділю, і всі учасники табору та багато гостей узяли в ній участь. Юрко був захоплений Богослуженням, бо він лише декілька разів у рік може йти до української церкви. Єпископ оповідав, що Ісус Христос ішов по морю, як св. Петро почав йти до Ісуса, але тому, що він сумнівався, — почав потопати. Ісус не залишив св. Петра, а подав йому свою руку і пізніше дав йому силу скелі, на якій збудував церкву.

Знову паде дощ. “Не буде ватри” — з розчаруванням думав Юрко. Та тут старші пластуни зарадні, поставили лавки на столи, а інші перед столами, і вже є три ряди сиджень, як у театрі. Посередині поставили імпровізовану ватру, і новацтво почало свою програму. Декламували вірші про княгиню Ольгу, про Україну та про таборове життя. Пізніше програма навітлювала літа пластового життя на еміграції, а особливо на терені Вел. Британії. Комендантка звернулася до ст. пластуна, що тепер черга на них: “Хай вас Всещедра Божа Мати поблагословить і щастя вам пішле” сказала комендантка і ст. пластуно в перебрало третю частину ватри. Гарно співали ст. пластуни, Юрко чувся гейби в казці, але гучне “Увага!” перервало його зачарування. — “До молитви” — заповів черговий; “Царю Небесний, Джерело Світла” — залунало широко з молодих грудей.

Юрко чув, як йому ніби електричний струм спиною ішов, дух його скріпляв. Пригадав собі другу частину вірша В. Коротича:

наша пошта

● Посилаю річну передплату “Юнака” \$6.00 і \$2.00 на пресовий фонд. — Мені було цікаво читати в “Юнаку” за червень і липень ц. р. статтю під наголовком “Що читають юначки” і тому я хочу написати про мою останню прочитану книжку, а саме про твір Юрія Тиса: К7. — Це одна із кращих книжок, які я досі читала. В ній автор описує, як українці використали найновіші винаходи для визволення України. Думаю, що це дуже актуальна і цікава розповідь для всіх, кому подобається наукова фікція.

Скоб! — Пл. уч. Марта Іванчишин, Йонкерс, США.

ПРИКЛАД ГІДНИЙ НАСЛІДУВАННЯ

● Від п. Є. Звоздецького, учителя української мови в середній школі “Вікторія Композит Гайскул” в Едмонтоні, Канада, ми дістали листа такого змісту: Шановні Панове! Перебравши навчання української мови в цій школі з вересня цього року, я швидко довідався, що нашій системі бракує українських журналів і газет. З того приводу звертаюся до Вас із проханням щодо цієї справи. Потребую відповіді на таке запитання: Якщо ми замовили б кожного місяця аж 20 номерів Вашого журналу, то чи могли би Ви обнизити нам ціну? Студенти мусіли б самі платити передплату тому, що справа тут не легка. Знаю, що Ви розумієте наше становище. Отже прошу швидко відписати на цього листа. — З пошаною до Вас — Є. Звоздецький, Едмонтон, Канада.

Від Редакції: Відписуючи на цього листа, ми думали, скільки то є наших українських учителів у середніх школах США і Канади, що могли б зробити подібне замовлення “Юнака” для своїх учнів?

Закликайте Ваших друзів і приятелів передплачувати і читати «Юнака»!

Дивися на сніги для того,
Щоб сонцю глянути в лице.
Звикай.
Звикай до віддзеркалень,
Допоки очі не зболять,
Вдивляйся в скрижанілий камінь,
Щоб сонце до зіниць прийнять.
А коли біль, чіткий до злоти,
Разом зі світлом приймеш ти, —
Не мруж очей.
І високості
Слізми своїми освяти.
Завжди шукай свого Кавказу.
Дивися в гору
І гряди.

(За “Пластовим Кутком” в “Українській Думці”, Лондон, Вел. Британія).

АВСТРАЛІЙСЬКИЙ ПЛАСТ ОЧИМА „АМЕРИКАНЦЯ“

Часто на сторінках „Юнака“ містимо репортажі чи дописи наших пластунів з Австралії, про їхнє життя і їхнє пластування. Але не так часто трапляється, щоб хтось із т. зв. „американських“ чи „канадських“ пластунів, здебільшого тих, що живуть на терені США чи Канади, відвідував Австралію та мав нагоду порівняти пластування і проблеми українського Пласту на цих так далеко один від одного віддалених континентах. Цього року ми дістали такі спостереження від нашого відомого пластового провідника, пл. сен. Ореста Гаврилюка, що перебував на військовій відпустці серед пластового братства на терені Австралії. Ось декілька із його думок та обсервацій. — Редакція.

Вістка про мій приїзд до Австралії швидко розійшлася, і моя особа стала дуже популярною. Зустріли мене всі з ентузіазмом і надзвичайно щиро. Кожний хотів говорити зі мною, а хто тільки міг придумати яку до того причину, хотів доконче гостити мене у своїй хаті...

„Чорноморці“ в Мельборні. Посередині пл. сен. Орест Гаврилюк, гість із США.

Я пробув п'ять днів у Мельборні і один день у Сіднеї. Є ще в Австралії пластові станиці в Аделайді і Брізбені, але я туди не їздив через великі віддалі (з Мельборну до Сіднею 600 миль, із Сіднею до Аделайди — 1000 миль). Віддалі є теж причиною, що кожна пластова станиця в Австралії має власні окремі літні табори.

...Возили мене на „Сокіл“ — пластову оселю 60 миль віддалену від Мельборну. Це вже було по таборах, але все ж цікаво мені було оглянути. Оригінальна австралійська природа. Вранці будять їх папуги. Довкруги табору мають висо-

Басейн на пластовій оселі „Сокіл“ біля Мельборну. Зліва до права пл. сен. Віктор Гаврилюк, пл. сен. Наталка Гриневич і пл. сен. Орест Гаврилюк.

ку огорожу, щоб кангури не лізли на табір і не нищили деревин. Про табір розповідали, що „до табору прибув св. Миколай та роздав дітям морозиво“ (до речі морозиво стало вже в Австралії однією із традиційних 12-ти страв на наш Свят-Вечір). Ну, ще й інші речі видавалися мені дивними, як от, наприклад, що опівдні сонце стоїть на півночі, сонце „ходить“ не „за годинником“, а „проти годинника“, не кажучи вже про те, що авто їздять лівим боком дороги, що мене перших кілька днів жахало.

Але поза цим наша молодь там така як тут, і я не бачив ніяких різниць між ними там і нашою пластовою молоддю у США чи в Канаді.

Ті самі проблеми і ті самі радощі...

Пл. сен. Орест Гаврилюк

НАШЕ ЛИСТУВАННЯ

● У прилозі до цього листа пересилаю чек на \$10.00 як даток на пресовий фонд Вашого журналу „Юнак“. Цих \$10.00 я отримала від Спілки Українських Журналістів в Канаді як признану мені премію на конкурс „Молодого пера“ за мій нарис в одному із чисел „Юнака“ в 1968 р. — Остаю з пластовим привітом — Скоб! — Пл. розв. Ірина Мостович, Лексінгтон, США.

● Шановні Друзі! — Тиждень „Українські Вісті“ в Едмонтоні помістив мого листа до моїх батьків із мандрівного табору пластового юнацтва Канади „Надморські пригоди“, що відбувся від 27 липня до 18 серпня ц. р. по надморських провінціях Східної Канади. Посилаю Вам цю сторінку „Українських Вістей“ з моїм надрукованим листом. Якщо б Ви могли помістити щось з того в „Юнаку“, то прошу це зробити. Дякую заздалегідь і вітаю Вас — Скоб! — Пл. розв. Віра Саварин, Едмонтон, Канада.

ЗА УКРАЇНСЬКУ КНИЖКУ!

У місяцях — листопаді та грудні цього року Об'єднання Працівників Дитячої Літератури (ОПДЛ) проводить з успіхом серед широкої української громади у вільному світі четвертий уже з черги Двомісячник української дитячої і молодечої книжки.

До цієї акції включилися як щороку пластуни і пластунки на доручення Головної Пластової Булави, яка розуміє якою важливою і потрібною є співпраця молодечої української організації із ОПДЛ.

У цих двох місяцях потрібне не лише посилення читання і купування українських книжок, але також і поміч тим українським дітям, що не мають можливості їх дістати.

Тому ОПДЛ кинуло тепер гасло: "Серце і книжка", яке знайшло широкий відгук вже в минулому році. Багато пластунок спричинилося до цього доброго діла висилки книжок до країн Південної Америки і Європи, отож ця акція іде далі, а пластуни чейже ніколи не можуть припинити виконувати добрі діла!

Тепер, у святковий час, коли наближається гостина св. Николая і Різдвяні Свята, таке "добре діло" повинно бути амбіцією кожного юнацького куреня. Тож покажіть, Дорогі Подрузи і Друзі, як Ви помагаєте ближньому, а ми радо будемо містити вістки про Вашу співучасть в акції "Серце і книжка"!

УКРАЇНСЬКА КНИЖКА ЦЕ НАШ З'В'ЯЗОК З УКРАЇНОЮ

...Для нас, що живемо поза кордонами України, серед різних культур та чужого оточення, українська книжка — це нерозривний зв'язок з українською мовою, культурою, світоглядом і землею. Живий зв'язок з Україною можемо затримати тільки тоді, коли будемо цікавитися українською книжкою та читати її. Вона — один із важливіших посередників поміж нами та українською духовістю. Через книжку ми можемо зрозуміти і пізнати українську душу.

Подорожуючи Україною я переконалася, що саме українське слово, писане і живе — це те, що лучить нас, вихованих у різних країнах, з українцями на Рідній Землі. Вони подивлялися, що я, вихована в Америці, володію вільно українською мовою та цікавлюся українською літературою, культурою, історією, так як і вони. В нас було про що розмовляти. Виглядало, що ми давні друзі, і тільки зустрілися після довгих років розлуки, хоч справді ми щойно познайомилися. Розмовляючи з моїми ровесниками-студентами та зі старшими, я всюди почувалася неначе дома. Нас лучила спільна українська спадщина, що її пізнала я у першу чергу через писане українське слово, що за його право на існування вони борються. Вони запевняли мене, як дуже морально будують та заохочують їх зустрічі з людьми із вільного світу, що так, як і вони, дорожать українською культурою.

Авторка цієї статті, ст. пл. Світлана Луцька з Нью-Йорку, під час відвідин Києва на Володимирській Гірці над Дніпром.

Поверховне знання, що починається варениками, а кінчається гопаком, не може нас задовольнити. Воно не дасть нам повного розуміння нашої спадщини, що її тут, в Америці, можемо пізнати тільки через українську книжку. Тільки книжка дає нам тут змогу заглибитися в українську культуру і зачерпнути повністю з її багатства.

Ст. пл. Світлана Луцька

(За Бюлетенем ОПДЛ «Ми і наші діти»)

Микола Понеділок: "ЗОРЕПАД". Накладом Видавництва "Гомін України", Торонто, 1969 р. Обгортка і ілюстрації Галини Мазепи.

Микола Понеділок широко знаний серед пластової молоді із своїх численних мистецьких виступів, читання своїх творів на пластових таборах, імпрезах та з різних інших нагод.

Знають його також юнаки і юначки з попередніх його збірок "Говорить лише поле" і "Смішні сльозини", з оповідань у "Юнаку" та із статті про М. Понеділка в "Юнаку" в рубриці "Сучасні, визначні українці".

Найновіша збірка "Зорепад" містить дві повісті та сім ліричних оповідань-нарисів. Обидві більші повісті "Зорепад" і "Любисток на рани" цікаві для молодих читачів тим, що їх герої — це хлопці дитячого віку. Хоча селянський побут не дуже й зрозумілий для нашого теперішнього юнацтва, але стиль та мова М. Понеділка приступні, а провідна нитка, що тягнеться через цілу книжку, — це велика любов до свого Рідного Краю, яку автор передає просто і безпосередньо, без фраз і деклямацій, навіть поминаючи слово Україна. Це на молодого, критичного читача зробить більше враження ніж усі патріотичні гасла.

Збірка "Зорепад" видана чепурно, із прегарними ілюстраціями відомої мисткині Галини Мазепи.

Поручаємо її для старшого юнацтва.

Олена Цегельська: "ВЕСНЯНІ БУРІ". Філадельфія-Мюнхен, 1967 р.

Переживання героя, його перші "весняні бурі", кохання і пориви, либонь, також не будуть дуже зрозумілі сьогоднішнім його одноліткам.

Але серед нашої такої дуже скупой молодечої літератури кожному нову появу книжки, що її можна дати в руки українського юнацтва, вітаємо з радістю тимбільше, коли вона вийшла з-під пера такої довголітньої авторки дитячої літератури.

Для молодших сестричок і братів нашого юнацтва!

У святковому зимовому часі добре знати нашим читачам, що в останньому часі появилися, як видання ОПДЛ, три нові книжечки для дітей:

1) Олени Цегельської — "Напровесні" (казки та оповідання), 2) Леоніда Полтави — "Маленький дзвонар із Конотопу" (історичне оповідання) і 3) Романа Завадовича — "Марушка-Чепурушка і Лесь-Побігдєсь" та інші веселі оповідання.

Усі вони чепурно видані з багатими ілюстраціями таких відомих наших мистців, як Едварда і Юрія Козаків, Любослава Гуцалюка, Михайла Дмитренка, Михайла Михалевського та Петра Холодного. Поручаємо, отже, кожному з цих книжечок для молодших сестер і братів нашого юнацтва, або для новачок, з якими наші юнацькі читачі працюють як братчики і сестрички.

Книжечка Леоніда Полтави призначена для старших віком дітей, а для молодших особливо поручаємо веселі оповідання Романа Завадовича, які і Ви, Дорогі Подруги та Друзі, напевно перечитаєте з приємністю. Хто з Вас ще пам'ятає казку про Івасика Телесика, буде сердечно сміятися з її модерної версії разом із маленькими слухачами, яким будете її читати.

О. Кузьмович

Увага!

Торонто, Канада.

Увага!

ЧЕТВЕРТИЙ РАВТ

**української преси влаштовує в Торонті
Спілка Українських Журналістів Канади**

Спілка Українських Журналістів Канади продовжує свою традицію і влаштовує Четвертий Равт Української Преси в Торонті. Равт відбудеться в суботу, 7-го лютого 1970 р., в залі Українського Дому при вул. Крісті 85-83, Торонто. Під час Равту буде проведений вибір кралі і двох князівен української преси на 1970 рік з-поміж кандидаток, запропонованих поодинокими органами української преси, що виходять або мають свої представництва в Торонті.

Управа СУЖ просить інші українські товариства та організації не влаштовувати 7-го лютого інших більших забав, щоб оминати зайву конкуренцію. Управа СУЖ піддає також іншим своїм клітинам (Вінніпег, Едмонтон та Монреал) думку піти слідами Торонта і зібрати своїх читачів на подібну приємну розвагову імпрезу в цьому карнавалі.

**Управа Спілки Українських Журналістів
в Канаді**

ВИШИВАЄМО ВЕЧЕРОВУ СУКОНКУ

Надходить час карнавалу і треба нам подумати, що уберемо на одну чи другу вечірку, на велику забаву чи вишивані вечірниці.

Щораз більше наших дівчат вишивають собі вечерові суконки, і цвіте тиха конкуренція, хто вишиє кращу.

Достосовуючи нашу вишивку до модерної суконки, стараймося, однак, доконче зберігати питомий характер української вишивки у добір кольорів і композиції. Є в нас такий великий вибір узорів та барв, що майже до кожної суконки, байдуже якої вона барви, можна дібрати вишивку.

Не забуваймо, що взір — це найголовніша частина суконки і він звертає на себе цілу увагу. Він мусить підходити до стилю суконки, величина його мусить бути пропорційною до цілості, а розміщення ліній гармонійне із цілістю. Не потрібно добирати дуже дрібні, важкі до виконання узори, а радше виразні орнаменти, які добре відбивають на тлі цілого моделю. Також не треба суконку перевантажувати вишивкою, бо це зовсім псує її вигляд.

Подаємо зразки застосування нашої вишивки до готових моделей суконок, які можна дістати у кожному магазині із матеріями.

1. Суконка з білої, кремової або ясножовтої крепи. Вузький вишнево-чорний взір на пасочку. Модель фірми "МкКолл" 9155.

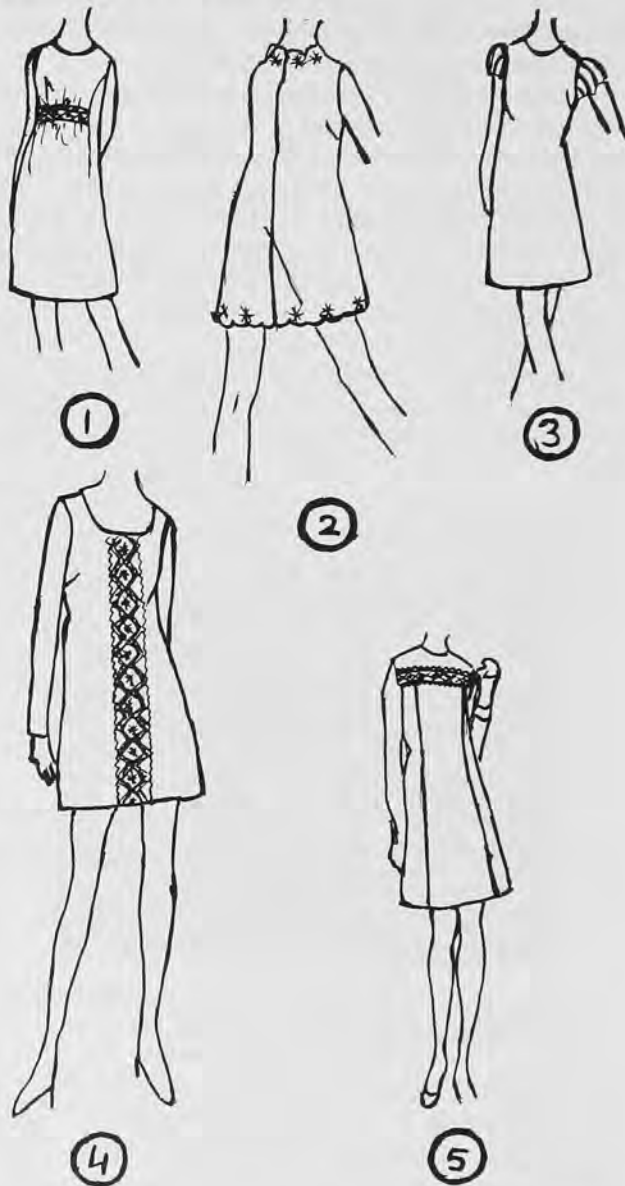
2. Суконка із синьо-зеленої лями, прикрашена чорним узором. У пелюстках біля шиї менші мотиви цього самого узору. Модель фірми "Сімплісіті" ч. 7635.

3. Суконка із малинової крепи. На рукавах п'ять вузьких смужок чорного узору. Модель фірми "Сімплісіті" ч. 7430.

4. Суконка із білої крепи. Геометричний червоно-чорний узір. Модель фірми "Сімплісіті" ч. 7702.

5. Кремова суконка прикрашена різнобарвним гуцульським узором. Модель фірми "Мек Колл" ч. 9000.

Подаючи ці зразки, я певна, що багато із Вас, Подруги, мають цікаві та оригінальні ідеї на вишивані суконки та хотіли б ними, як це

я роблю, поділитися з іншими юначками. Тож посилайте знімки та моделі до "Юнака", а також, якщо маєте запити — радо будемо Вам відповідати.

Ст. пл. Галя Бродович
Монтреаль, Канада

Дорога Дадю!

Я страшенно хочу мати зовсім довгий плащ, як тепер носять, і вже навіть переконала маму, щоб мені дозволила — але якось сама не можу відважитися.

Чи мені буде добре в ньому і чи товаришки не будуть сміятися, як прийду в ньому до церкви або до пластової домівки?

А на два зимові плащі я не можу мати грошей...
Прошу про пораду.

Нерішена

Дорога «Нерішена»!

Моя порада прийде, боюся, вже запізно — бо зимовий плащ буде тобі потрібний раніше, як це число «Юнака» появиться.

Але я певна, що Ти без мене вирішила правильно і розумно цю свою «проблему». На «екстравагантцію» в одягу можна дозволити собі лише, коли хтось має багато грошей. Як Ти можеш купити лише один плащ і на цей і може другий сезон, — тоді цей плащ мусить бути такий, щоб усюди та завжди був на місці. Отже вірю, що цим разом Ти зрезигнувала з довгого по кісточки ніг плаща у користь звичайного, хоч і більш... «консервативного».

Знай, що цьогорічна мода дозволяє на все, і що кожна довжина є «модна».

Подруга Дада

Дорога Дадю!

У католицькій школі, до якої ходжу. Служба Божа тепер відбувається зовсім інакше. Ми дістаємо пояснення до всього по-англійському, співаємо пісні при супроводі нашої «джазової» оркестри, а перед Св. Причастям стискаємо руки товаришів та учителів на знак дружби і прощення.

Зате в нашій парафіяльній церкві далі все по-старому. Чи у нас не можуть також зробити змін, щоб ми молоді краще все розуміли і краще почувалися?

«Католик»

Дорогий «Католику»!

Я стараюся давати відповіді на різні питання у моїй рубриці. Але на це, на жаль, не маю компетенції відповісти. Звернися із цим до свого українського пароха або до пластового капеляна.

Подруга Дада

Дорогі Подруги і Друзі!

З цим числом закінчую провадити рубрику поради в «Юнаку». Через мій виїзд із США не буде мені можливо щомісячно пересилати до редакції мої поради для Вас, як також відписувати Вам на Ваші листи.

Дякую Вам за Ваше довір'я і за всі численні листи, які я одержувала від Вас упродовж останніх кількох років.

Подруга Дада

ЧИ ВИ СПОСТЕРЕЖЛИВІ?

Віднайдіть різниці між одним і другим образком!

УКРАЇНСЬКА ПАПСЬКА МАЛА СЕМІНАРІЯ В РИМІ

Будівлі, в яких приміщується Семінарія, при вул. Бочча 480, в сусідстві Собору Св. Софії та Українського Католицького Університету в Римі. Недаром мешканці Риму називають тепер цей комплекс наших будівель у Римі — "українським селом".

Після мого повороту з Риму на кожному кроці зустрічали мене різного роду запити про моє трирічне перебування у Вічному Місті та мої студії в тому часі в Українській Папській Малій Семінарії. Завжди питають мене: "Що це за інституція? Як там було? Що вчили тебе в цій школі?" — і тим подібне. Аж оце і редакція "Юнака" завдала мені подібні питання та про-

сила написати дещо про цю школу. Ну... і я згодився, що розповім і читачам "Юнака" про "той Рим".

Українська Папська Мала Семінарія (така повна назва школи, де я вчився) — це шестикласова гімназія, яку провадять українські монахи, Отці Салезіяни. Засновником цієї інституції був наш теперішній Владика в Аргентині, Преосвященний Андрій Сапеляк. Довголітнім ректором нашої Семінарії був о. Степан Чміль, а теперішнім ректором є о. Василь Сапеляк.

Програма науки в Семінарії така сама як у канадських чи американських середніх школах ("гай скул"). Найнижча перша класа — це тутешня (у Канаді) 7-ма, а найвища 6-та класа — це (у Канаді) 12-та. Сама школа є гуманістично-класичного типу. Навчають у ній різних мов: української, італійської, англійської, французької, німецької, латинської і старо-грецької, а також таких предметів, як історія, мистецтво, світова історія, математика, фізика і хімія. Цього всього, ви скажете, можна навчитися і тут: у Канаді чи США. Це правда, але спеціальністю і питоменністю цієї школи є те, що в ній викладавою є мова українська, і рівень навчання незвичайно високий, а поступу в цій школі при-

Владика (18) нашої Української Католицької Церкви під проводом свого голови, Блаженнішого Верховного Архиспоскопа ЙОСИФА (посередині між владиками) під час

відвідин (в 1965 р.) в Українській Папській Малій Семінарії. Крім учнів бачимо на світлині також Отців Салезіанів, учителів Семінарії.

знані іншими європейськими та заморськими державними шкільними властями.

Сам порядок дня завжди постійний. Уставання раненько — о год. 6.15, опісля учні переглядають лекції, бо в класі професори суворо перепитують учнів, записують висліди і щомісяця висилають батькам висліди поступів у школі. Після цього відправляється спільна Служба Божа. По Богослуженні всі снідають, упорядковують шкільний будинок та йдуть на виклади, які кінчаються близько 1-ої год. по полудні.

Год. 1.30 — це всіма дуже очікувана хвилина, бо тоді о. ректор роздає учням, які входять до їдальні на обід, листові посилки, що їх того дня принесла пошта. Страви бувають різні: італійські — як спагетті з помідорами, равіоли; українські — як голубці і деколи вареники; інші як френч фрайс тощо. Після обіду звичайно заплановані спортові зайняття — як копаній м'яч, відбиванка, кошиківка, теніс, два вогні... У випадку дощу тоді є вільний час на дозвілля. Після спорту учні роблять домашні завдання з окремих кімнат-вчальні. Потім близько 4-ої год. по полудні відбуваються знову вільні зайняття як спорт, музика, оглядання телевізії. Увечері учні знову входять до вчальні приготувати лекції на черговий день. О 8-мій год. вечора є вечеря, а о год. 9.30 "нічна тиша".

Частина членів оркестри — учнів Семінарії (з 1968 р.), яка з успіхом виступає на різних імпрезах. Перший у першому ряді (зі скрипкою під правою рукою) автор цього допису, колишній учень Семінарії, ст. пл. Юрій Ключас з Торонта. Диригентом оркестри є о. С. Самотій.

Діяльність учнів поза навчанням досить різномісна. Деякі грають в оркестрі, інші співають у хорі (раз на місяць співають у радіо на програмі, яку висилають в Україну), інші належать до мистецького гуртка, що видає раз у рік журнал "Малий Семінарист" (творчість авторів цього журналу друкована інколи в журналах "Сучасність" і "Юнак"), ще інші грають у копаного м'яча. Між іншим, наша синьо-жовта команда копаного м'яча непереможна. Усякі італійці стараються нашу команду присмири-

ти, але завжди відходять переможеними. Інші учні Семінарії займаються влаштуванням святочних імпрез, на які приходить уся українська громада в Римі. Діє в Семінарії також аматорський драматичний гурток.

Минулого року (1968) було в нашій Семінарії 104 учні. Вони походили з різних країн: з Югославії — 40, з Англії — 28, з Німеччини — 13, з Канади — 11, із США — 4, із Франції і Польщі по 4.

Сценка з різдвяного вертепу учнів Семінарії з 1965 р.

Північна частина Малої Семінарії межує із площею новозбудованого Собору св. Софії і Українського Католицького Університету. Як відомо, за старанням Іх Блаженства Верховного Архієпископа Йосифа збудовано в Римі, на зразок київського Собору св. Софії, Божий храм, який символізує українську, відмінну від російської духовість. Майже кожного разу, як Блаженніший Йосиф приїжджає до Українського Католицького Університету, то відвідує також і нашу Малу Семінарію, а наші студенти дуже з того радіють. Дуже часто Верховний Архієпископ приходить до нас у товаристві великих особистостей. Одного разу прибув із секретарем Святішого Отця. Кожного року наш Верховний Владика святкує з нами Свят-Вечір. Незабутні найкращі хвилини із таких зустрічей залишаються в усіх на все життя.

Шкільний рік кінчиться із кінцем червня. По закінченні шкільного року ті учні, що цього бажають, від'їжджають на декілька тижнів у гори Альпи, а після цього додому на літні вакації.

Українська Папська Мала Семінарія в Римі — це особлива школа. Перебування в ній багато дає для духовості молодих українців.

Ст. пл. Юрій Ключас,
колишній учень Семінарії
Торонто, Канада

ВИСЛІД 2-ого КОНКУРСУ СУЖ КАНАДИ

на найкращі літературні і журналістичні твори авторів, друковані в українській пресі в 1968 р.

ст. пл. Катерина Горбач
Франкфурт, Німеччина

Управа Спілки Українських Журналістів Канади провела в цьому році 2-ий Конкурс на найкращі журналістичні і літературні твори юних українських авторів (до 25-го року життя), друковані в українських часописах і журналах у вільному світі в 1968 р.

На запрошення Управи СУЖ журі цього 2-ого конкурсу розглянуло 33 твори "молодого пера", що наспіли на конкурс, і признало одну першу, три другі і три треті нагороди. Усім нагородженим авторам признано скромні грошові премії із приділеної на цю ціль Управою СУЖ-у суми 120.00 дол.

З приємністю відмічуємо, що і в цьому 2-ому конкурсі СУЖ-у на спроби "молодого пера" взяло участь багато наших пластових друзів і подруг, і що на сім нагороджених авторів є п'ять членів нашого Пласту, а саме ст. пл. Юрій Копач (Торонто), ст. пл. Мотря Грушкевич (Клівленд), пл. розв. Петро Мельницький (Вінніпег), пл. розв. Ірина Мостович (Лексінгтон, США) та ст. пл. Катерина Горбач (Франкфурт н/М, Німеччина). Поміщуємо побіч світлини тих наших успішних у цьому конкурсі пластових подруг і друзів, які ми одержали перед друком цього числа. — Редакція.

пл. розв. Ірина Мостович
Лексінгтон, США

ст. пл. Юрій Копач
Торонто, Канада

КОМУНІКАТ

ЖЮРІ КОНКУРСУ СУЖ КАНАДИ НА ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ АВТОРІВ

На розгляд конкурсу наступило 33 твори молодих авторів, зголошених під 16 гаслами. З них 14 були статті, 9 нариси, 5 репортажі, 5 вірші.

Докладно переглянувши та обговоривши ці твори, журі конкурсу признало:

ст. пл. Мотря Грушкевич
Клівленд, США

ПЕРШУ НАГОРОДУ Романові Сенькову, за нарис "Дивак" (Гасло "Буйтур", журнал "Зозулька"). Премія 30 дол.

ТРИ ДРУГІ НАГОРОДИ отримали:

1. Юрій Копач за статтю "Навчання української мови (гасло "Студент", часопис "Новий Шлях").

2. Мотря Грушкевич за статтю "Чи українська мова конечна для збереження української ідентичности?" (Гасло "Промінь", часопис "Новий Шлях").

3. Петро Мельницький за нарис "Осиротіла церква". (Гасло "Осиротіла Церква", середньошкільний журнал "Смолоскип" Ст. Джанс Гайскул, Вінніпег).

Премії за 2-гу нагороду по 20 дол. кожна.

ТРИ ТРЕТІ НАГОРОДИ отримали:

1. Ірина Мостович за нарис "Недокінчена вишивка". (Гасло "Самітниця", пластовий журнал "Юнак").

2. Катерина Горбач за статтю "Традиція чи майбутнє?" (Гасло "Студентка", журнал "Пластовий Шлях").

3. Рената Шарак за статтю "До лицаря на білому коні". (Гасло "Американка", журнал "Зозулька").

Премії за 3-тю нагороду по 10 дол. кожна.

Журі конкурсу вважає за потрібне зазначити, що відносно велика кількість учасників конкурсу та різноманітність у тематиці надісланих творів свідчить про жваве зацікавлення української молоді у Вільному світі справами української літератури і культури взагалі.

У виборі творів для нагород журі керувалося такими критеріями: 1. Оригінальність задуму, 2. Композиція твору, 3. Актуальність тематики.

Беручи під увагу те, що учасники конкурсу — молоді, початкуючі автори, журі не ставило надто високих вимог до художнього рівня на-

дісланих творів — тому й визначені твори не позбавлені більших чи менших літературних недоліків, так само, як і невідзначені твори не можна вважати цілковито безвартісними.

Бажаємо всім учасникам конкурсу наполегливої, успішної праці над дальшим удосконаленням своїх творчих спроможностей.

Торонто, 20. X. 1969 р.

Члени журі:

Борис Олександрів, Аріядна Стебельська,
Данило Струк

Молоде перо

НА УВАГУ АВТОРАМ „МОЛОДОГО ПЕРА“

На прохання Управи Спілки Українських Журналістів Канади поміщуємо внизу її комунікат у справі 3-ого конкурсу на літературну та журналістичну творчість молодих авторів. **Усіх наших пластових друзів і подруг, що вже мають успішні спроби свого „молодого пера“, а зокрема тих, що їхні спроби ми вже друкували в „Юнаку“ у відділі „Молоде перо“, широк заохочуємо до участі в цьому 3-ому конкурсі СУЖ Канади.**

При цій нагоді нам справді приємно підкреслити, що в 1-ому конкурсі СУЖ Канади на спроби „молодого пера“ в 1968 р. між 9-ома нагородженими учасниками конкурсу були 2 пластуни і 5 пластунок (дивись про це докладніше в „Юнаку“ за жовтень 1968 р. — стор. 26 і 27), а у 2-ому конкурсі, проведеному в цьому році, на 7 нагороджених учасників були 2 пластуни і 3 пластуни (дивись окреме повідомлення про це на іншому місці в цьому числі).

Сподіваємось, що наші пластові подруги і друзі, які в 1969-ому році друкували свої журналістичні та літературні спроби в „Юнаку“, як також у різних таборових, курінних, станичних чи шкільних газетках, журналіках і одноднівках, і цим разом візьмуть участь у конкурсі СУЖ Канади на спроби „молодого пера“ і що вони знову займуть перше місце щодо кількості одержаних нагород.

Хто із авторів „молодого пера“, кандидатів на учасників 3-ого конкурсу СУЖ, мав би якісь питання чи потребував би якихось інформацій щодо участі в конкурсі, прохаємо писати до Адміністрації „Юнака“ в Торонті, на адресу подану на 4-ій сторінці обкладинки (вгорі) нашого журналу. — Редакція.

ТРЕТІЙ КОНКУРС СУЖ КАНАДИ НА ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ

Управа Спілки Українських Журналістів Канади проголошує оцим третій конкурс на літературну і журналістичну творчість молодих авторів, твори яких друкувалися українською мовою на сторінках українських часописів або журналів, або були видані окремими виданнями поза межами України в 1969 році.

В конкурсі можуть брати участь **молоді автори до 25-го року життя** або до віку закінчення університетських студій.

Конкурс молоді творчості за 1969 рік буде проведено за такими правилами:

1. **Кожна Редакція українського часопису або журналу поза межами України надсилає на конкурс найбільше три вибрані нею твори молодих авторів у формі вирізків із сторінок своєї публікації (статті, репортажі, літературні прозові або поетичні твори, спомини, нариси і т. п.).** Всі ці твори **мусіли бути друковані в даному часописі або журналі, або видані окремим виданням.**

2. **Молоді автори можуть особисто надсилати на конкурс свої твори, які були друковані в часописах чи журналах або видані окремими виданнями в 1969 році.**

3. **Журі, покликане Управою Спілки Українських Журналістів Канади, оцінить з-поміж надісланих на конкурс творів найкращі твори з ділянки журналістики, літературної прози і поезії та призначить нагороди.** Журі матиме право встановити класифікацію і кількість нагород відповідно до надісланого конкурсowego матеріалу.

4. Спілка Українських Журналістів Канади **призначає від себе на премії для авторів нагороджених творів 150 дол.** і закликає українське громадянство добровільними пожертвами збільшити цей фонд конкурсних премій.

5. **Реченець для надсилання конкурсних творів кінчиться 28-го лютого 1970 р.**

Управа СУЖ Канади просить Редакції українських часописів та журналів і окремих молодих авторів **негайно надсилати конкурсні твори.** Імена авторів і назви часописів, що надсилають твори на конкурс, треба подавати в окремому заклеєному коверті, позначеному гаслом, яким треба позначити також конкурсний твір. Конкурсну пошту спрямовувати на адресу:

Association of Ukrainian Journalists
140 Bathurst St., Toronto 2-B, Ontario, Canada

УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ
КАНАДИ

ЧИ ВИ ВЖЕ СКЛАЛИ

в цьому році

ПОЖЕРТВУ

НА ПРЕСФОНД „ЮНАКА“?

● Якщо ні, то просимо це зробити негайно. Прибутки з передплат не вистачають на покриття всіх витрат, получених з видаванням „Юнака“.

Малоде перо

Любомир Госейко
Рим

Чомусь шалалась юність м'якосерда,
чомусь шарів зелений виноград,
цвіла чуприна хворостяно,
та хлипання сміялось щиро.
Чомусь чувсь усиновлений весною,
усіяний слів співчуттям новим —
я чув утоплий крик мого
шістнадцятого рожества.
Я вгледів втеклий гомін сизих весен,
зелений журкіт придніпровських трав,
і наші дві цвіли сорочки,
та соколино наш вогонь витав.
Обвітрені полісся нас манили —
там шапочки червоної таївся чар:
чи пам'ятаєш, Любомире,
кохання немеркнуче лун,
шараду шепеляву чорнолісся,
хурми рясні, грайливе руно віт?
Бігли в життя — у чарівливий унісон,
в шістнадцяту весну мою.

Вечірній сум. Вечірна ватра.
І в сутінках журних поникла пісня.
Немов безхатньо і безрідно...
А все таки бажання жити.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

Ці два вірші були вже надруковані в "Юнаку" (ч. 10) за жовтень ц. р., але тоді через недогляд нашої редакції годано помилково як їх автора Романа Бабовала, що тепер перебуває на університетських студіях у Бельгії, а мало бути надруковане ім'я і прізвище властивого автора віршів, яким є Любомир Госейко, учень Української Малої Папської Семінарії в Римі. Тому оце ще раз передруковуємо ці два вірші, подаючи біля них ім'я і прізвище їх властивого автора — Любомира Госейка. Обидвох наших друзів, співробітників "Юнака", — Любомира Госейка та Романа Бабовала щиро перепрошуємо за цю прикру помилку, що, на жаль, сталася через нашу мимовільну неувагу.
— Редакція.

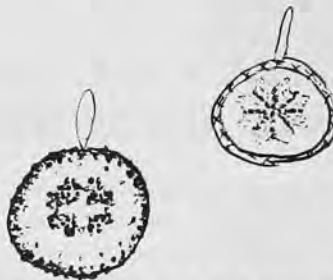
Разом з передплатою прохаємо
вислати пожертву на ПРЕСФОНД!

ПРИЄДНАЙТЕ «Юнакові» в цьому
році одного ПЕРЕДПЛАТНИКА!

„ВИШИВАНІ“ ПРИКРАСИ

НА ЯЛИНКУ

У Монреалі вже від кількох років є перед Різдвом показ прикрашених ялинок із різних країн, що відбувається в міському музеї малярства.

Є там також завжди українська ялинка, прикрашена тістечками, цукерками, горішками і „вишиваними“ прикрасами, як також „дідух“, вертеп і Свята Родина у селянській хаті.

„Вишивані“ прикраси зроблені з бальончиків із т. зв. „стайрофом“.

Робимо їх таким способом. Крім готових кульок, треба купити червоних і чорних металевих бляшок т. зв. „секвін“, шпильок з голівками і вузьких тканих стяжок. Стяжку і шпурочок до повішення на ялинці треба прикріпити до бальончика шпильками, а по обох його боках зробити однаковий взір із металевих бляшок. Найкраще до цього надаються зірки, хрестики та інші геометричні мотиви. Замість стяжечки довкола бальончика можна зробити пасок взору.

Такі прикраси, коли наберете вправи у їх виконанні, можна зробити одну за годину. Незвичайно догідне те, що коли хочемо щось змінити чи, може, взір не вийшов рівно, треба лише витягнути шпильку із бляшкою, а на бальончику не залишається взагалі ніякого знаку.

Спробуйте, Подруги, зробити такі оригінальні бальончики, і побачите, як ялинка з ними буде сяяти!

Подала ст. пл. Галя Бродович
Монреаль

НАШ ТАБІР "ГОСТРА СОКИРА"

Шістка "хлопців як соколів" із табору "Гостра Сокира". Перший зліва вдоліні автор допису, пл. розв. Володимир Максимів.

У п'ятницю, 4-ого липня ц. р., 9-ий Курінь УПЮ-ів ім. Володимира Мономаха в Торонті виїхав до свого курінного табору "Гостра сокира". А що це "Гостра сокира" — запитаєте. Це довго плянований табір, який почався 5-ого липня, а закінчився 19-ого липня ц. р. Ми, всі учасники табору, їхали в автобусі до табору як королі. Увесь курінний і наш особистий в'їзд іхав з нами. Їзда на призначене місце тривала цілих вісім годин.

Острів Акантус на Кедриному Озері розташований на північному

терені Альгонквін Парку. Щоб дістатися до місця таборування, ми пройшли дві милі попри залізницю, двісті метрів водою, а приблизно пів милі густим лісом.

Усі учасники табору і чотири виховники з навантаженими наплечниками пройшли цю тяжку дорогу у трьох годинах. Решта таборового проводу почала перевозити перші конечні речі до ставлення шатер, бо зразу по приїзді почав падати дощ. У моєму пластовому житті я ще ніколи не бачив, щоб хлопці так швидко і завзято поралися, ставлячи свої шатра.

За півгодини після нашого приїзду на острів човном схопився великий вітер, який розбурхав озеро настільки, що було неможливо їхати.

Провід і булава табору натягнули плахту, щоб було де заночувати для нас, старших, але, на жаль, місця для всіх не вистачило. Деякі хлопці із таборового проводу були змушені спати під канойками із причини великої зливи. Вранці всі "герої з-під канойок" тиснулися до своїх товаришів під плахту.

Піднімають прапори при ранній збірці.

На початку дня прорух.

Вони були мокрі наскрізь, а до цього прийшли до них були вночі "лісові гості", ракуни. Провід і булава табору із цього всього нічого собі не робили, а були вдоволені, що решта юнаків о 8-ій годині увечорі мали вже нічну тишу серед озер і лісів півночі.

Упродовж двох днів табір "Гостра сокира" був повністю зорганізований та всі пластуни почали готуватися складати іспити вмілостей. Несподівано на третій день кухарам зникла їжа, а особливо хліб. Ми дивувалися, хто з'їдає наш хліб?

Ми визначили чергування стійки на цілу ніч. Десь коло півночі почався гамір біля кухні, всі стійкові побігли зі свистками туди і на привелике здивування побачили, що "на вечерю" прийшла собі ціла родина ракунів. Від цього часу була встановлена стійка від години 9-ої вечора до сніданку.

Ніде так не смакує, як на таборі те, що сам собі звариш.

Їдження в таборі було добірне, один раз ми собі навіть зварили вареники. Мало що не такі, як мама варить дома, тільки п'ять разів більші, але ми їх з апетитом собі смакували.

Перший тиждень минув нам добре. Усі юнаки навчилися водного ратівництва, піонерства, в'язання вузлів, веслярства та інших ділянок пластування.

Другого тижня три юнаки вибралися здавати пробу "трьох пер"

**Вправи в морському
пластуванні на канойках.**

Виховники вирадили їх на поодинокі острови, щоб пожили на самоті повних три дні.

Перша доба була призначена на те, щоб зорієнтуватися в терені, щоб "намалювати" різні мапи терену

"МІСЯЧНА ПУТЬ" — ТАБІР ТОРОНТСЬКИХ ЮНАЧОК

Емблема табору "Місячна Путь"

Від Редакції: Не думайте, Подружки і Друзі, що цей табір аж такий славний, щоб йому "Юнак" присвятив стільки уваги. Нас змусили до цього учасниці табору, які "захворіли" журналістичною гарячкою і написали та ще пишуть стільки дописів, репортажів, а то й поезій про свій табір, що наша редакція* із журналістичної лояльності до "молодого пера" вирішила написати допис про дописи, ілюструючи його уривками із писань юначок.

Табір УПЮ-ок з Торонта "Місячна путь", хоча дуже непопулярний перед його початком (він мав бути в Альгонквін Парку, але через брак відповідних інструкторок він відбувся на "Пластовій Січі"), ще й досі є часто темою розмов юначок і юнаків у пл. домівці в Торонті. У ньому ж

і розтаборуватися. Друга доба пішла на сховання юнака від виховників, які могли б бути "ворогами". Нарешті прийшла третя доба, і вона була найтяжча для трьох учасників проби "трьох пер". Тоді треба було збудувати дарабу з допомогою ножа і двох стіп шнурка. З цієї проби "Трьох пер" ці юнаки вертались до табору через холодне озеро з піснею на устах.

Зближався кінець нашого таборування. Прощальна ватра догоряла, а всі учасники прощались, здається, із сумом, з невигодами і пригодами, пережитими на ізоляційній далекій півночі...

Поміщені разом із цим дописом світлини виконав ст. пл. Юрко Сторощук.

Пл. розв. Володимир Максимів
Гурток "Сокіл", 9-ий Курінь УПЮ-ів
ім. В. Мономаха, Пл. Станиця
Торонто, Канада

було стільки всяких небуденних подій (прогулянки, проби та іспити вмілостей, гостя з Аргентини, спільні ватри і сусідські взаємини із табором новаків, у якому було багато братчиків! — цікаві гутірки інструкторів-фахівців, що водили юначок стежками культури і пластових умілостей), які стали тлом таборового життя та змагання юначок за досягнення якнайбільшої кількості точок в індивідуальних змаганнях.

Першунками у змаганнях, що відбулися між таборовичками, є: пл. уч. Ірина Макарик (351 пунктів), пл. уч. Дарка Шараневич (348) і пл. уч. Леся Щепанська (326), які мали добру пластову поставу, любили працювати і були завжди готовими робити щось корисне для табору.

Усі таборовички свідомі того, що успіх табору треба завдячувати в першу чергу комендантці табору, пл. сен. Ірині Вжесневській, її справжній жертвенності, що виявлялася у дбайливості про виконання програми табору, про добрий настрій таборовичок, про їх успіх та цілу атмосферу табору, не жалюючи на це ні свого труду, ні сну, ні заслуженого відпочинку.

Та нема де правди діти, цей табір був таки особливий хоч би тим, що він відбувався в часі перебування перших людей на Місяці, що під впливом цієї важливої події в учасниць табору було неймовірно багато летів духа у висоти. Самі можете сказати, перечитавши те, що ось вибрали ми з дописів юначок.

Коли ракета з астронавтами долетала до Місяця, ми розбивали наші шатра на поляні "Пластової Січі" у Грэфтоні. Місяць світив нам по-давньому, але ми постійно дивилися на нього, астронавти його нам наблизили. У пам'ятні дні, 21 і 22 липня, ми зором і думками мандрували до Місяця і тому й назвали наш табір "Місячна путь".

Було нас сорок три. Веселі очайдушні юначки, яким "ніщо ні лихо, ні пригоди", бо наша фантазія понесла б нас таборувати навіть на Місяць та мандрувати по молочній дорозі. В атмосфері родинного тепла і материнської опіки, якою оточила нас пл. сен. Ірина Вжесневська, надзвичайна комендантка нашого табору, легко було нам ізжитися, одним, які таборували перший раз, іншим, які прибули з далекої Ріджайни, Оттави, чи аж із Аргентини.

Пл. уч. Христина Ухач
Гурток "Лелеки", 12 курінь УПЮ-ок
Торонто

Перший день у таборі. Найпам'ятнішим у нашому таборуванні був перший день — повний пригод і нещастя. Привезли ми (гурток "Кассіопея") своє гурткове ціле, порядне шатро, але ми не встигли його взяти для себе, забрали інші, а ми, звичайно, не скупі і дбайливі про любов ближніх... Не могли ніяк поставити дірявого шатра із цілком недопасованими до нього залізними палями.

Дві з нас вирушили в далеку дорогу до новацького табору позичити інше шатро. По дорозі один "джентелмен" запропонував нам скористати з його авта. А ми як "джентел лейдіс" подякували і таки сіли в авто. Ледве ми рушили, і вже застрягли у грэфтонському болоті. "Джентел лейдіс" помагали витягти авто з болота. Позичивши шатро і заладувавши його цим разом на трактор, самі сіли

Таборова стінгазета.

ззаду і вирушили "за штреку" до свого табору. Якраз перед табором "гримнула" з машини Роксоляна на землю. Поїхала до табору тільки її блюзка, а ми, ідучи до табору, бла-гали "вищих сил", щоб нам більше не трапилася ніяка пригода.

Виявилось, що й це шатро було нездале. Ми не могли його розбити самостійно, довелося звернутись за поміччю до братчиків з новацького табору. Вони щось покомбінували з решток шатер, і наше шатро дивним дивом відпирало два тижні всі атаки погоди і внутрішніх "революцій" під час нічної тиші. Обкопуючи шатра, ми думали: Якщо таким був перший день, то що нас чекає на цьому таборі (ми не є забобонні!) чергових тринадцять днів?!

Пл. розв. Руслана Вжесневська

Гурток "Мрії", 4-ий Курінь УПЮ-ок,
Торонто

Урочисто відбулося свято хри-щення табору та свято княгині Ольги. Ніхто з нас, учасниць табору, не за-буде, як ми плели вінки із чорно-бривців на голови, і як при світлі сві-чок пішли запалювати ватру. Не за-будемо, як серед ночі прийшли від-відати нас "гості з Місяця" (подруга, ст. пл. Христина Новаківська, була перебрана у срібний одяг астронав-та!) і як вони повели нас темної ночі через поле і річку (навмисне, щоб були перешкоди і пригоди! Оля сто-гнала, впала була у воду!..) до вели-кої ватри, з якої іскри вилітали у простір... Не забудемо веселої маска-ради, яку наш табір зготував для но-

ваків. Під час табору, а особливо на прогулянках проявлялась велика дружба поміж юначками. Ми мали змогу ізжитись, хоча були серед нас пласгунки, з якими ми зустрілись уперше. Табір "Місячна путь" був справжнім мандрівним табором. Ми мандрували не лише серед природи, але й стежками української культури.

Пл. уч. Ірина Макарик

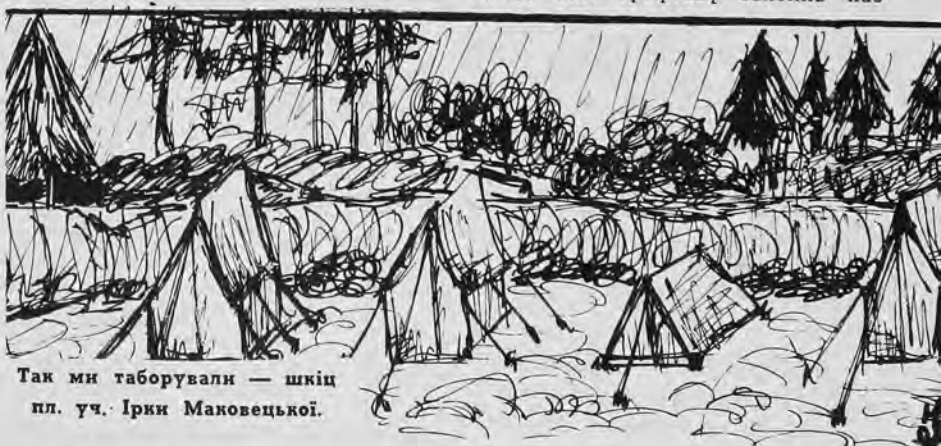
Гурток "Боярині", 4. Курінь УПЮ-ок,
Торонто

Дводенна прогулянка. Більшість із нас ніколи на такій прогулянці ще не були (а без неї не перейти другої пластової пробил). На жаль, деякі юначки з нашого табору не змогли піти. Це були наші бідні хворі. Ми йшли побережжям озера Онтаріо з Кобургу до Грефтону. Потім мандру-вали залізничними торами. Було нам дуже гаряче і тяжко носити наші на-плечники. Крім наплечників ми носи-ли: шатра, їжу, сокири і лопати. Зупинились ми над озером, тут розта-борились на нічліг. По вечері мали ми ватру. Усім дуже добре спалося при шумі води, навіть стійці приємно було вартувати, дивлячись на озеро... Ми справді на прогулянці поводи-лись за гаслом "Ніщо нам лихо, ні пригоди", хоча дивуючись, самі себе питали: "І нащо нам це лихо і ці пригоди!"

Пл. розв. Дарія Күшмелин

Гурток "Вечірня пісня", 12-ий Курінь
УПЮ-ок, Торонто

Відвідини Природничого Музею біля Кінгстону, індіанського цвинта-ря і всілякі пригоди під час цієї про-гулянки збагатили наш табір знан-ням і переживаннями.

**Так ми таборували — шкіц
пл. уч. Ірки Маковецької.**

Таборова стійка під час дощу біля ватри. Шкіц пл. уч. Лесі Щипанської.

Ходимо від кімнати до кімнати. Читаємо цікаві пояснення, оглядаємо рослини і тварини. Кожна кімната представляє іншу ділянку природи: одна птахи, друга — комахи, далші плазунів, риби тощо. Ліда злякалася вужа, бо він язика виставив. А це тому, що вона... наперфумилася!.. у таборі!!!

Висідаємо, ідемо лавою доріжкою під стрімкий горб. Добиваємося вер-ха, розглядаємося довкола. Усюди ма-лі купини, одна з них довга-довга. Це індіанський цвинтар, а купини — це могили. Найдовша могила у формі вужа символізує злого духа. У мало-му будинку бачили ми склянну кім-нату, а в ній велику яму з кістками індіан.

У смерку вернулися ми до та-бору дуже вдячні проводові за таку гарну прогулянку.

Пл. прих. Ліда Күзан,

Гурток "Кедрина", 12-ий Курінь
УПЮ-ок, Торонто

У мандри... у мандри... Уранці, зліквідувавши табір, ми поверталися назад. Біля Грефтону захопив нас

сильний дощ. Він "прав" нас немило-сердно цілу дорогу. А проте, трохи щастило нам, бо нас дерева хоронили від зливи. Терен у лісі був дуже цікавий, ліс був дикий і таємничий. Хоча ми були цілком перемоклі, нам було весело і відрадно. Наша дво-денна мандрівка була дуже приємна і корисна. Ми здали по 3 іспити вмілостей (кухарство, мандрівництво і табірництво). Ми вдячні організаторам і провідникам прогулянки, пл. сен. Ірині Вжесневській та пл. сен. Богданові Яцеву, за те, що маємо повне право співати "Ніщо нам лихо, ні пригоди!"

Пл. уч. Дарка Шараневич,

Ілюстрації малювали:

Пл. уч. Ірина Маковецька

та пл. уч. Леся Щепанська,

Гурток "Конвалії", 4-ий Курінь

УПЮ-ок, Торонто

Таборова прогулянка. Ідемо берегами безкрайого озера Онтаріо. Терен дуже цікавий, часто міняється. Спочатку було тяжко — ми не звикли до напечених, і пісок нам не подобався. Але згодом появилось каміння, ним йти було легше. Не обійшлося без пригод. Переходячи потічок, треба було перейти по колоді. Наша героїня — подруга бунчужна, ст. пл. Дарка Малецька, спортсменка і кваліфікована інструкторка інших спеціальностей, зашпорталася і впала у воду. На жаль, ніхто не зробив світлин.

Найцікавіше було йти залізничним шляхом (хоча ніхто, властиво, не дав нам на це дозволу!). Ми денерувалися не тим, що можуть їхати потяги, але через те, що колоди, на яких лежать шини, були так нерівномірно покладені, що майже щодва кроки треба було міняти довжину кроків.

Повернулися ми перевтомлені, перемоклі, зголоднілі, але повні чужових переживань і спогадів. А в таборі на нас чекав смаковитий обід і... дозволля!

Пл. уч. Роксоляна Янішевська,
Гурток "Вечірня пісня", 12-ий Курінь
УПЮ-ок, Торонто

Мені пригадалося багато милих споминів із табору "Місячна п'ять". Перший спомин — це наш алярм. ко-

ли ми мандрували "місячною п'ятью" на місце, де братчики з новацького табору і наша булава побудували нам великий вогник. Милим спогадом є наша маскарада, а зокрема наші запросини на неї новаків. Ми прибули по нічній тиші і заспівали "Вію вінець", а потім побудили новаків і на збірці запросили їх на маскараду, що мала бути чергового дня. Пригадується прощальна ватра, яку збудували братчики з табору новаків, і яка була повна сміху, жартів, пісень та таких дрібничок, які звеселяють кожний вогник. У неділю після Богослуження святкували ми 20-річчя Пластової Станиці в Торонті. Братчик найкращого роя, пл. розв. Роман Боровик з Оттави, і ройовий випустили ракету. Цим розпочалися ці святкування. Було ще багато іншого у їх програмі: дефіляда, відвідини таборів, фестин з різними торгами і розігравками, виставка та ватра. На ватрі найкращою точкою була наша "Дума про Пластову Січ", передача пластовому капелянові о. І. Сиротинському та першому станичному в Торонті, пл. сен. А. Харакові, китиць квітів і колосків від найновішого покоління таборовиків, було пускання горючих ракет на велику втіху новаків. Свято закінчилося пластовим "Ніч вже йде..."

Усі ми — учасники — вдячні за ці спомини і переживання проведові, булаві, таборовій комісії, інструкторам, — новакам "Зореплавцям" і братчикам новацького табору і всім причетним до успіху цього табору.

Пл. уч. Оля Загребельна,
Гурток "Іскра", 4-ий Курінь УПЮ-ок,
Торонто

*Чи Ви вже
вирівняли
передплату?*

УСМІХНИСЯ!

Будемо мати третього до товариства!

Пробачте! —

ВЕСЕЛКА

144 Друга Евсню в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)

Tel.: ORegon 4-9576/79-98

Відкрита щодня від вчасного ранку до пізньої ночі.

- * Зимні і теплі перекуски, сніданки, полуденки
- * содові води
- * морозиво
- * солодощі — теж вибагливі, імпортовані
- * шкільні і канц. приладдя
- * українські і чужомовні часописи.

«Веселка» є улюбленим місцем зустрічей нашої молоді!

Проект гуцульської каплиці на
пластовій оселі "Вовча Тропа"

Юрій Костів зробив проєкт гуцульської ка-
плиці на "Вовчій Тропі" і сам її будувє.

НА ПЛАСТОВІЙ ОСЕЛІ "ВОВЧА ТРОПА" ПОСТАЄ ГАРНА ГУЦУЛЬСЬКА КАПЛИЦЯ

На найбільшій пластовій оселі "Вовча Тропа" в Іст Четгем, в США, постане незабаром українська католицька каплиця в гуцульському стилі. Її запроєктував і виконує відомий наш будівничий Юрій Костів, який збудував церковцю і дзвіницю у тому ж гуцульському стилі у відпочинковій місцевості-літніщі в Гантері, так добре відомому сотням українських літників, приїжджим сюди з усіх усюдів США та Канади. Прегарна церковця в Гантері знана також численним нашим пластунам — юнацтву із мандрівок та відвідин з таборів, а для старшого пластунства — це вибране місце вінчання.

Каплиця на "Вовчій Тропі" буде напевно таким улюбленим місцем, як і церковця в Гантері. На її збудування чекають нетерпляче всі пластуни із довколишніх до оселі пластових станиць.

Цього літа в серпні посвячено урочисто наріжний камінь на місці, де стане каплиця. Акту посвячення довершив пластовий капелян на США, пл. сен. о. Богдан Смик, в асисті довголітнього капеляна пл. оселі "Вовча Тропа", о. Юрія Менцінського. На посвяченні був голова КПСтаршини у США, пл. сен. Ярослав Бойдунник, та інші члени пластового проводу, численні батьки молоді та учасники таборів новачок і юначок із своїми табовими проводами.

Будова каплиці (в жовтні ц. р.)
поступає повним ходом вперед.

Обидві світлини виконав
пл. сен. Михайло Пежанський.

СПОРТ

УСПІШНІ ЗМАГАННЯ НАШИХ МОЛОДИХ СПОРТСМЕНІВ

ХІ-ті ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ ЗА ПЕРШІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ
ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ (УСЦАК) НА "ПЛАСТОВІЙ СІЧІ"
У ГРЕФТОНІ БІЛЯ ТОРОНТА У ДНЯХ 23 І 24 СЕРПНЯ Ц. Р.

(Закінчення з числа 11-ого за листопад ц. р.)

ГРУПА МОЛОДШИХ ЮНАКІВ ДО 15 РОКІВ

Біг на 60 м. Старт. 13

1. А. Барає, Пласт, Детр. 7.8 сек.
2. М. Федак, Пласт, Тор. 8.0 сек.
3. А. Любінський, СУМ, Т. 8.1 сек.
4. М. Гаєч, Пласт, Торонто 8.2 сек.
5. Я. Маринюк, Пл., Детр. 8.3 сек.

Естафета 4x60 м. Старт. 4

- Пласт, Торонто А 31.4 сек.
СУМ, Торонто Б 34.8 сек.
Групи Пласту, Торонто Б і СУМ
— Торонто А, були дискваліфі-
ковані.

Стрибок у довжину. Старт. 9

1. М. Федак, Пласт, Торонто 16-9
2. Р. Гелей, Пласт, Торонто 16-4
3. А. Барає, Пласт, Детройт 16-2
4. Я. Маринюк, Пласт, Детр. 15-2
5. М. Гаєч, Пласт, Торонто 15-0
6. А. Павлишин, Пласт, Кл. 14-11

Стрибок у висоту. Старт. 10

1. А. Павлишин, Пласт, Кл. 5-0
2. Р. Гелей, Пласт, Торонто 4-8
3. Ю. Грабович, Пласт, Тор. 4-7
4. Г. Сабат, СУМ, Торонто 4-6
5. З. Позняк, Пласт, Торонто 4-5

Мет диском. Старт. 12

1. А. Барає, Пласт, Детройт 113-8
2. А. Любінський, СУМ, Т. 109-8
3. М. Федак, Пласт, Торонто 103-3
4. Я. Кохан, Пласт, Торонто 92-6
5. Я. Маринюк, Пласт, Детр. 88-4
6. Г. Савчук, СУМ, Торонто 87-8

Поштовх кулею. Старт. 9

1. М. Федак, Пласт, Торонто 35-6
 2. Р. Гелей, Пласт, Торонто 34-6
 3. А. Барає, Пласт, Детройт 33-7
 4. Я. Кохан, Пласт, Торонто 33-3
 5. І. Позняк, Пласт, Торонто 30-6
 6. Я. Маринюк, Пласт, Детр. 30-1
- Трофей УСЦАК, призначений
для переможної групи молодших
юнаків, здобули на власність ю-
наки Пласту, Торонто, 93 т., пе-
ред Пластом, Детройт, 38 т., СУМ,

Борис Чамбұл (перший зліва, СУМ
Торонто) — визначний молодий ме-
талник Торонта (ратинше, диск і ку-
ля). Під час змагань здобув новий
рекорд УСЦАК-у у меті диском у
групі чоловіків на 128 — 10.

Торонто, 30 т., і Пластом, Клів-
ленд, 11 т.

ГРУПА СТАРШИХ ЮНАКІВ 15 — 18 РОКІВ

Біг на 100 м. Старт. 14

1. А. Базюк, Пласт, Тор. 11.7 сек.
новий рекорд
2. М. Новадоський, СУМ,
Торонто 11.8 сек.
3. Ю. Шкудор, Черник,
Детройт 11.9 сек.
4. Ю. Лучків, Пласт, Тор. 11.9 сек.
5. І. Кучер, Пласт, Детр. 12.0 сек.
6. С. Кузіє, СУМ, Тор. 12.1 сек.

Біг на 400 м. Старт. 10

1. А. Базюк, Пласт, Тор. 54.7 сек.
2. Б. Волощук, СУМ, Т. 54.9 сек.
3. О. Ліщинський,
Пласт, Клівленд 56.9 сек.
4. С. Кузіє, СУМ, Тор. 60.0 сек.

Біг на 800 м. Старт. 10

1. Ф. Ополько, СУМ,
Торонто 2:14.1 мін.
2. Р. Ліщинський, Пласт,
Клівленд 2:14.9 мін.
3. О. Ліщинський, Пласт,
Клівленд 2:19.5 мін.
4. Ю. Федик, Пл. Тор. 2:21.0 мін.
5. Ю. Шкудор, Черник, Детройт
6. С. Кузіє, СУМ, Торонто

Естафета 4x100 м. Старт. 4

1. Пласт, Торонто (Гелей, Елія-
шевський, Базюк, Лучків)
47.0 сек.
 2. Пласт, Клівленд 49.5 сек.
 3. Пласт, Детройт 50.2 сек.
- Естафета СУМ Торонто, з часом
48.8. дискваліфікована.

Стрибок у довжину. Старт. 10

1. Б. Волощук, СУМ, Тор. 20-7
новий рекорд
2. Ю. Лучків, Пласт, Тор. 19-11
3. С. Кузіє, СУМ, Торонто 19-1
4. Б. Гелей, Пласт, Торонто 19-1
5. Ю. Шкудор, Черник, Детр. 18-9
6. О. Левицький, Пласт, Тор. 18-0

Стрибок у висоту. Старт. 8

1. Ю. Лучків, Пласт, Торонто 5-8
2. Р. Ліщинський, Пл., Кл. 5-3
3. Ф. Ополько, СУМ, Торонто 5-2
4. А. Базюк, Пласт, Торонто 5-2
5. І. Еліяшевський, Пл., Тор. 5-0
6. О. Левицький, Пласт, Тор. 4-10

Стрибок жердиною. Старт. 8

1. Ю. Лучків, Пласт, Торонто 9-0
2. І. Еліяшевський, Пл., Тор. 9-0
3. С. Полянський, Пласт, Кл. 9-0
4. Б. Гелей, Пласт, Торонто 8-0
5. Р. Ліщинський, Пласт, Кл. 8-0
6. Т. Бабяк, Пласт, Торонто 8-0

Мет диском. Старт. 9

1. Ю. Федак, Пласт, Тор. 118-9
2. І. Ігнатів, Пласт, Тор. 106-5
3. Б. Ляхач, Пласт, Торонто 92-7
4. Б. Піхурко, Пласт, Клівл. 86-7
5. Я. Войтів, Пласт, Торонто 80-8
6. І. Оранчук, СУМ, Торонто 73-8

Мет ратиншем. Старт. 11

1. Б. Гелей, Пласт, Торонто 143-2
2. Ю. Шкудор, Черник, Дет. 132-8
3. Б. Піхурко, Пласт, Клівл. 125-5
4. Я. Войтів, Пласт, Торонто 121-3
5. Т. Гудзовський, СУМ, Тор. 120-0
6. І. Ігнатів, Пласт, Тор. 116-0

Поштовх кулею. Старт. 8

1. Ю. Федик, Пласт, Тор. 44-9
2. В. Вовк, Черник, Детройт 40-1
3. Б. Піхурко, Пласт, Клівл. 37-7
4. Б. Гелей, Пласт, Торонто 37-1
5. Гудзовський, СУМ, Тор. 33-11
6. Я. Войтів, Пласт, Торонто 32-10

Трофей І. Сливки, Детройт,
здобули юнаки Пласту, Торонто,
осягаючи 138 т., перед Пластом,
Клівленд, 48 т., СУМ, Торонто,
42 т., Черником, Детройт, 23 т. і
Пластом, Детройт, 12 т.

ГРУПА ЧОЛОВІКІВ

Біг на 100 м. Старт, 12

1. М. Гейл, СУМ, Торонто 10.8 сек.
новий рекорд
2. В. Данилевич, Пл., Кл. 10.9 сек.
кращий від стар. рекорду
3. Л. Скоцень, СУМ, Тор. 11.2 сек.
4. Я. Радваєський, СУМ, Тор.
5. М. Насадюк, СУМ, Торонто
6. С. Фелозежко, Черніж, Детройт

Біг на 400 м. Старт, 7

1. М. Гейл, СУМ, Торонто 50.3
2. В. Данилевич, Пласт, Кл. 51.0
3. Я. Радваєський, СУМ, Тор. 51.5
4. О. Погуляй, Пласт, Кл. 61.7

Біг на 800 м. Старт, 6

1. П. Петкович, Пл., Кл. 2:08.6 мін.
2. О. Пашня, Пл., Кл. 2:08.7 мін.
3. О. Погуляй, Пл., Кл. 2:17.0 мін.
4. Л. Білик, Чорноморці 2:19.6 мін.
5. Я. Окуленко, Чорном. 2:20.6 мін.
6. І. Ковалисько, Пл., К. 2:23.2 мін.

Біг на 1500 м. Старт, 8

1. О. Пашня, Пл., Кл. 4:27.2 мін.
2. Я. Окуленко, Чорном. 4:31.2 мін.
3. П. Петкович, Пл., Кл. 4:32.9 мін.
4. І. Ковалисько, П. Кл. 5:03.5 мін.
5. М. Шлега, Пл., Детр. 5:06.2 мін.
6. О. Дрогобицький, Пласт, Торонто 5:06.9 мін.

Біг на 3000 м. Старт, 5

1. Я. Окуленко, Чорн. 10:20.4 мін.
2. О. Пашня, Пл., Кл. 10:52.2 мін.
3. П. Петкович, Пл. Кл. 11:01.4 мін.
4. І. Ковалисько, П. К. 11:01.6 мін.
5. О. Дрогобицький, Пласт, Торонто 12:02.9 мін.

Естафета 4x100 м. Старт, 6

1. СУМ, Торонто (Гейл, Скоцень, Радваєський, Федунчак)
новий рекорд 44.5 сек.

2. Пласт, Клівленд 48.4 сек.
3. Черніж, Детройт 49.2 сек.
4. Чорноморці 49.6 сек.

Естафета 4x400 м. Старт, 3

1. Пласт, Клівленд (Пашня, Петкович, Квіт, Погуляй)
новий рекорд 3:45.6 мін.
2. Чорноморці 4:01.9 мін.
- СУМ, Торонто, з часом 3:42.7 мін.
зdiskваліфікований.

Стрибок у довжину. Старт, 8

1. Л. Скоцень, СУМ, Торонто 19-10
2. Ю. Тарнавський, Пл., Т. 19-9½
3. А. Храпливий, Чорном. 18-11
4. О. Криворучка, СУМ, Т. 17-10
5. Я. Фелозежко, Черніж, Д. 17-5
6. О. Колодій, Чорноморці 17-1

Стрибок у висоту. Старт, 8 *

1. В. Сушко, Пласт, Клівленд 5-7
2. А. Федяєвський, Пласт, Кл. 5-5
3. О. Стецяк, Пласт, Клівленд 5-4
4. І. Залудський, Чорноморці 5-2
5. А. Гадзевич, Чорноморці 5-2
6. О. Пашня, Пласт, Клівленд 5-2

Тристрибок. Стартувало 6

1. Л. Скоцень, СУМ, Торонто 40-7
2. А. Храпливий, Чорноморці 39-2
3. Ю. Тарнавський, Пл., Тор. 38-6
4. О. Криворучка, СУМ, Т. 38-6
5. В. Сушко, Пласт, Клівл. 38-1
6. О. Стецяк, Пласт, Клівл. 36-10

Мет диском. Старт, 13

1. Б. Чамбул, СУМ, Тор. 128-10
новий рекорд
2. М. Зубкевич, СУМ, Тор. 115-8
3. О. Стецяк, Пласт, Клівл. 104-4
4. О. Федорович, Пл., Тор. 100-9
5. В. Федунчак, СУМ, Тор. 98-10
6. І. Залудський, Чорноморці 98-9

Мет ратищем. Старт, 15

1. В. Федунчак, СУМ, Тор. 186-6
2. Б. Чамбул, СУМ, Тор. 182-7

Учасники змагань

члени куреня УСП-ів "Чорноморці".

3. В. Радь, Пласт, Детройт 162-1
4. Ю. Ковар, СУМ, Торонто 158-6
5. М. Зубкевич, СУМ, Тор. 153-1
6. О. Стецяк, Пласт, Клівл. 143-4

Поштовх кулею. Старт, 10

1. Б. Чамбул, СУМ, Торонто 40-3
2. В. Федунчак, СУМ, Тор. 37-9
3. І. Залудський, Чорноморці 36-8
4. В. Скоцень, СУМ, Тор. 36-1
5. М. Зубкевич, СУМ, Тор. 35-10
6. О. Федорович, Пласт, Тор. 35-2

Трофей УСПАК, призначений для переможця в групі чоловіків здобули атлети Пласту, Клівленд, досягаючи 161 точку перед сумісцями, з Торонто, 144 точки, Чорноморцями 69 т. Пластом, Торонто, 19 т., Черніком, Детройт, 13 т. Пластом, Детройт, 7 т.

Трофей д-ра І. Смаля, Детройт за перемогу в загальному точкуванні усіх груп здобули на власність змагачки і змагачи Пласту, Торонто, які нагромадили 568 то-

1

2

3

4

5

Деякі із успішних учасників і учасниць XI-их легкоатлетичних змагань, членів спортової команди Пластової Станиці в Торонті, одержують здобуті медалі і трофеї. Зліва на право: 1. пл. розв. Ігор Ігнатович (передає пл. сен. Богдан Яців) 2. пл. розв. Віра Ляхач (передає Володи-

мир Сточанський), 3. пл. розв. Юрій Лучків (передає пл. сен. Петро Баєр), 4. пл. розв. Роман Федик (передає Василь Бойчук), 5. ст. пл. Марійка Тарнавська (передає інж. В. Кізіма).

чок, перед торонтськими сумівцями, які, осягаючи 432 точки, здобули трофей Пластової Станиці, Торонто. На третьому місці засіли атлетки і атлети клівлендського Пласту, які, осягнувши 283 точки — здобули трофей Торонтського СУМ. Дальші місця зайняли Чорноморці 69 т., Пласт, Детройт, 57 т., Черник, Детройт, 36 т., та врешті індивідуальні 17 т.

Трофей, призначений для найвизначнішої атлетки, признано Вірі Ляхач, Пласт, Торонто, за встановлення 5-ох нових рекордів та здобуття 6 перших місць.

Такий сам трофей, призначений для найвизначнішого змагуна, передано в руки Мирослава Гніпа за встановлення трьох нових рекордів.

Число учасників по клубах: Пласт, Торонто, 57, СУМ, Торонто, 51, Пласт, Клівленд 31, Пласт Детройт 16, Чорноморці — Пласт 10, Черник, Детройт 9, індивідуальні 1.

Змаганнями проводив спортивний комітет у складі: Р. Вжесневський (провідник), інж. І. Лучків; Я. Хоростіль — секретарі, О. Желтвай — головний суддя, С. Малавчук — головний суддя бігів, В. Гуль — головний суддя метів та М. Цвіренко — головний суддя стрибків.

Яха

Комісія суддів під час XI-их легкоатлетичних змагань УСЦАК-у.

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

МОЛОДЕ ЖИТТЯ

Єдина пластова крамниця у США має на складі:

♦ пластові однострої ♦ пластові відзнаки до одностроїв і таборовий виряд ♦ пластову літературу ♦ і т. п.

MOLODE ZYTTIA, Inc.
302 E. — 9th St.,
New York 3, N. Y., U.S.A.

УСМІХНИСЯ!

— Обід на столі!

УКРАЇНЕЦЬ МИСТЦЕМ ГОЛЬФА У США

З радістю перечитали ми в щоденній та спортивній американській пресі, що першуні у мистецтвах аматорського гольфа став Степан, Микола Мельник, 22-річний студент університету на Флориді, здобувши 286 точок у 72-ох дірах.

Американська преса пише про Мельника, що він українського походження і подає навіть, як вимовляти його прізвище. Мати Мельника, Мері Стівенсон, була мистцем жіночого гольфа у стейті Джорджа, де й живе родина Мельників.

Молодий Степан грав непересічно гольфа, маючи вже 15 років, тож не диво, що дійшов аж до здобуття мистецтва США.

Однак, він застерігається, що не хоче стати професіоналом у цьому спорті та зовсім йому не усміхається їздити по цілій країні та жити в мотелях, щоб брати участь у професійних змаганнях. Мельник думає після закінчення каледжу в цьому році студіювати далі у своїй спеціальності, а саме як керівник в індустріальному підприємстві.

Чи Ви вже вирівняли передплату?

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

Українського Робітничого Союзу

ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ ПЕРЕДОВОЇ БРАТСЬКОЇ УСТАНОВИ
УКРАЇНСЬКИХ ЛЮДЕЙ В КАНАДІ І АМЕРИЦІ

Модерні — першої класи — забезпечені поліси на життя; Допомога окалічілим і немічним членам, Стипендії і стипендіальна допомога студіюючій молоді у вищих школах; Дитячі підприємства, таборування і Курси Українознавства; "Народна Воля", "Форум" журнал молоді в англійській мові і відпочинкова оселя "Верховина".

По ближчі інформації пишть або телефонуйте до місцевих секретарів і організаторів УРСюзу; до його головного організатора на Канаду Анатолія Білоцерківського на адресу: 490 Oka St., LaSalle, Quebec, Canada, Tel. (514) 366-1775 або до Гловної Канцелярії УРСюзу — 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa., U.S.A. Tel. (717) 342-0937.

Скіжня "Україна" у Ворохті завжди притягає багато глядачів.

СТОЛИЦЯ ЗИМОВОГО СПОРТУ В УКРАЇНІ

Не знаємо, чи всім нашим читачам відомо, що столицею зимового спорту в Україні є невелике гірське село в Карпатах — Ворохта. Ворохту добре знають пластові сеньйори з давніх мандрівок у Карпати, зокрема члени куреня УПС "Лісові Чорти". Була вона відома також численним мешканцям Галичини, що їздили туди на літні вакації чи на лікування туберкульозу.

Уже перед Другою світовою війною у Ворохті, завдяки її теренові, був популярний лещатарський спорт та побудовано першу лещатарську скіжню, на якій пробували своїх сил молоді гуцули-лещатарі, що виступали тоді як члени Українського Карпатсько-Лещатарського Клубу (КЛК), який тепер продовжує свою працю на терені США і Канади. У Ворохті відбуваються тепер щороку великі лещатарські змагання спортсменів України та інших країн, що є тепер під більшовицьким правлінням.

Найпопулярніші — це змагання у скоці у довжину на скіжні, що має назву "Україна", і є однією з найбільших на терені теперішнього Советського Союзу. На ній можна досягнути скоки довжини 70-80 метрів (215-250 стіп), і грузинський стрибун Коба Цакадзе вже декілька разів досягнув у Ворохті довжину 80 метрів.

Але не тільки ця велика скіжня притягає до Ворохти лещатарів з усіх усюдів. Тут відбуваються також змагання в крутобігу, до якого стає велика кількість змагунів — між ними молодих гуцулів, мешканців Ворохти та околиці, які мають нагоду вправляти лещатарство довгими зимовими місяцями.

У Ворохті снігу завжди подостатком, а до цього у сонячні дні тут температура підходить в полудневих годинах до такої висоти, що можна їздити на лещатах в сорочках і коротких штаних. Тож не диво, що Ворохта стала значом столицею зимових спортів.

НАШЕ ЛИСТУВАННЯ

● Пересилаючи Вам свою передплату, хочу Вам сказати, що тепер як ніколи досі "Юнак" мені подобається. Кожна сторінка має щось цікавого. Дякую за такий гарний пластовий журнал. З пластовим привітом — Скобі! — Ст. пл. Варвара Тиховецька, Ст. Кетерінс, Канада.

● 34-ий Курінь УПЮ-ок ім. 500 Героїнь із Кінгіру в Сиракузах, США, посилає Вам 15.00 дол. на пресфонд "Юнака". Цю суму зібрали наші юначки з добровільних датків при вступі на наше цьогорічне пластове Листопадове Святкування, що відбулося 8 листопада ц. р. — Скобі! — Пл. сен. Марія Логаза, зв'язкова куреня, Сиракузи, США.

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"

ЯКІ МИ ОДЕРЖАЛИ ДО 2-ого ГРУДНЯ Ц. Р.

Пл. сен. М. П., США, як неприйнята винагорода за виконання функції комендантки табору УПЮ-ок у США	\$150.00
Замість квітів на могилу Батька кошової, св. п. пл. сен. Юрія Т. Грушкевича з Дітройту, склав 10-ий Курінь УПЮ-ок ім. Ольги Кобилянської, Дітройт, США	50.00
34-ий Курінь УПЮ-ок ім. 500 Героїнь із Кінгіру, Сиракузи, США, з добровільних датків при вступках на пластові Листопадове Свято, що відбулося 8-ого листопада ц. р.	15.00
пл. сен. Тарас Лиськевич, Чикаго, США, замість квітів на могилу бл. п. Євгенії Ференцевич	15.00
пл. розв. Ірина Мостович, Лексінгтон, США, своєю признану на конкурсі "Молодого пера" премію	10.00
пл. сен. Богдан Олійник, Едмонтон, Канада	10.00
Пластова Станиця в Клівленді, США, замість квітів на могилу бл. п. Євгенії Ференцевич з Джерсі Сіті, США	5.00
інж. С. Берегулька, Бостон, США	5.00
пл. сен. Андрій Тершаковець, Торонто, Канада, як неприйнятий зворот поштових витрат п. Ю. Л.	5.00
пл. юн. Орест Турчиневиц, Торонто, Канада	4.00
пл. юн. Юрій і Володимир Божики, Торонто, Канада	4.00
ст. пл. Василь Лев, Грінбелт, США	4.00
пл. юн. Ірина Савка, Чикаго, США	4.00
пл. сен. д-р Міляс Лебедович, Дітройт, США	4.00
пл. юн. Мирон Наконечний, Чикаго, США	4.00
Гурток УПЮ-ок "Барвінок", 20-ий Курінь ім. кн. Ольги в Клівленді, США	3.00
пл. юн. Андрій Літинський, Дітройт, США	3.00
пл. сен. Ярослав Рак, Мейпелвуд, США	3.00
пл. юн. Лариса Блавацька, Едмонтон, Канада	3.00
пл. юн. Марта і Дарія Лещиньки, Торонто, Канада	2.75
пл. юн. Рома і Терен Пашковські, Торонто, Канада	2.00
пл. юн. Валентина Вацяк, Нью-Йорк, США	2.00
пл. сен. Петро Саварин, Едмонтон, Канада	2.00
пл. юн. Реня Юрків, Асторія, США	2.00
пл. юн. Ярема Горбачевський, Янгстаун, США	2.00
пл. юн. Галина Ковальська, Торонто, Канада	2.00
пл. юн. Анна Турчиневиц, Торонто, Канада	2.00
пл. юн. Лев Сілецький, Торонто, Канада	2.00
пл. юн. Андрій і Христия Дигдали, Воррен, США	2.00
пл. юн. Віра Мігус, Торонто, Канада	1.00
пл. юн. Артур Белендюк, Аппер Монтклер, США	1.00
пл. юн. Василь Сеньківський, Гастінгс он Гадсон,	1.00
пл. юн. Ігор Каленій, Ошава, Канада	1.00
п. Юстина Сироїд, Еспаголя, Канада	1.00
пл. юн. Володимир Дроздовський, Торонто, Канада	1.00
пл. юн. Оріся Трешневська, Ірвінгтон, США	1.00
пл. юн. Тарас Борковський, Йонкерс, США	1.00
пл. юн. Юрій Турчин, Трентон, США	0.75
Разом у цьому списку	\$330.50

Закликайте Ваших друзів і приятелів передплачувати і читати «Юнака»!

У першу сумну річницю від смерті
НАШОЇ НЕЗАБУТНЬОЇ ДРУЖИНИ І МАМИ

св. п.

ОЛЬГИ З МАРЧУКІВ ЦЮК

складаємо 120.00 дол. на створення фонду
постійної дарункової передплати журналу
"Юнак" для незаможних юнаків чи юначок.

ЯРОСЛАВ, чоловік, і ОЛЕГ, син
Філядельфія, США

Замість квітів на могилу

бл. п.

ЄВГЕНІЙ ФЕРЕНЦЕВИЧ

складаємо пожертву на
Пластовий Вишкільний Фонд ім. Дрота — \$20.00
і на пресфонд "Юнака" — \$5.00, разом \$25.00.

СТАРШИНА
ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ
Клівленд, США

Замість квітів на могилу

бл. п.

ЄВГЕНІЙ ФЕРЕНЦЕВИЧ

із Джерсі Сіті, США

складаю пожертву на пресфонд "Юнака" — \$15.00.

Пл. сен. ТАРАС ЛІСЬКЕВИЧ
Чикаго, США

Замість квітів на могилу

бл. п.

пл. розв. БОРИСА ДРАГАНА

із Джерсі Сіті, США

складаємо \$25.00 на пресфонд "Юнака"
ПРАЦІВНИКИ ЩОДЕННИКА "СВОБОДА"

та
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
Джерсі Сіті, США

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.
ПЛАСТУНИ й ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності в нашої найбільшій і найстаршій у Торонті кредитівці

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,

Той доляр, той цент

Тобі допоможе колись

Здобути знання, прожиток, ім'я!

● ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ «Самопоміч» платить $4\frac{3}{4}\%$ ДИВІДЕНДИ.

● КОЖНА СУМА ВКЛАДУ враз із усіма фондами має своє ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива

випікають

УКРАЇНСЬКІ ПЕКАРНІ

власниками яких є

Анна і Роман Вжесневські

The Future Bakery

735 Queen St., West-Toronto, Ontario

Tel.: EM 8-4235

★★★

Home Town Bakery

164 Kane Ave., Toronto(Ontario

Tel.: RO 7-7246

Нормально банки платять за ощадності
3 відсотки. За Ваші ощадності **НА СПЕ-**
ЦІАЛЬНОМУ ЮНАЦЬКОМУ КОНТІ в на-
шій кредитівці одержите: **$5\frac{1}{2}\%$**

ЩАДІТЬ МІСЯЧНО
по 5.00 доларів
а після 5 років одержите ←

343.00 дол. ←

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ

в українській кредитівці

“БУДУЧНІСТЬ”

КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА В ТОРОНТО

140 Bathurst St.

Toronto 2B, Ont.

Друкарня-ПЕРЕПЛЕТНЯ
КИЇВ

KIEV PRINTERS LTD.

686 RICHMOND ST. W.
TORONTO ONTARIO

ВИКОНУЄ

всі

друкарські

і переплетничі

роботи

Хто з Вас подорожує

• літаком • кораблем • поїздом • автобусом
у Канаді чи поза Канадою повинен купити по-
дорожній квиток і одержати безплатно всякі
потрібні інформації і поради

в українським подорожнім бюро
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario

Telephone: 535-2135 & 535-2136

Увага! Увага!

«Юнака» треба не лише передплачувати, але й докладно читати, до нього дописувати, приєднувати йому передплатників і збирати пожертви на його пресфонд.

Ціна 50 центів

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W., Toronto 9, Ont., Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

В Пластовій кооперативі ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів уміlostей

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙТАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОЇК

ОЛЕНЬ

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ТАРПАН

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожнoчасно вислати. Виготовляємо також інші відзнаки роїв УПН і гуртків УПЮ на замовлення.

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

★ всякі інші пластові відзнаки ★ усі частини пластових одностроїв ★ таборовий виряд ★ спортове приладдя ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту

ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ (ДРОТ)

Життя в Пласті

544 сторін • багато ілюстрацій • ціна 6.50 дол.

- * КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»!
- * ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ» ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!